J245
Sig

Þær Fimtiju
Heilogu
MEDITATIONES
Edur
Hugvek-
JUR/
Þess Hatt-upplijsta
Doct. IOHANNIS GERHARDI;
Miuklega og nausvœmlega siunar i
Psalm-Lijsur,
Af þeim Frooma og Gudhrœdda
Kieñemañe,
Sr. Sigurde Jonssyne
Ad Prest-Hoolum.
EDITIO IX.

Seliast Almeñt Jñbundnar 6 Fiskum.

Prickt a Hoolum i Hialltadal,
Af Halldore Eriksssyne, 1747.

I. Hugvekiu Psalmur

Uiñ rietta Pecking Syndareñar.

Sanat Confessio morbi.

Hvorium sem liggur Lækning aa;
Læknernum Mein sitt jaate saa.
Ton, Hallt oss Gud vid þitt hreina Ord, etc.

Ó Gud Heilage HErra miñ, Hefe eg aumur Prælleñ þiñ, Synda-Eytur so iñdruckid, Eins og Jord Vatne tekur vid.

Vijst er mijn Synd wr Maata miog, Morg, ung, gomul og svijvirdeleg. Eñ þijn Reide sa Elldur er, Ogudlegum sem fortærer.

Riettlæte allt sem orkad gat, er sem Bloodsiwkrar Kviñu Fat, O! hvad Raanglæted illt og frekt, Er þa fyrer þier svijvirdelegt?

Liooseð medañ i Myrkre er, mikla Byrtu þad giefur af sier, Eñ þegar Sooleñ aa þad skijn, alla misser þad Geysla sijn.

Eins er þad margt i Athofn Mañs, ad Alite hædsta Doomarans, Ofullkomed og einskis verdt, Er vier þo meintum Heilagt giordt.

Hvar mun eg Aumur Frelse faa? Þo flija vilde eg i Himeneñ haa, þa er þar sa fyrer utañ Ef, Er eg so Tijdum stigdañ hef.

A Jordu

Á Jordu er hvorge Hæle hier, HErrañs Skiep nur pær mija mier, med pvi eg hefe moodgad pañ, miñ og peirra Gud Skaparañ.

Asokun Heims er hord og stoor, Himen, Lopt, Jord, Vatn, Elldur, Sioor, Einglar, Samvitska, Satan señ, og sialfur Gud, klaga vonda Meñ.

Hver maa vid slijku reysa Rond, Riettlæted staar a adra Hond, pegar allt petta amar ad, ecke er sijnt umñ Grida-Stad.

Glæpugum peim sem gyrnast Naad, giefur Salomon heilnæmt Raad, I Biargskorum sig fele sliott, slija vil eg nu paangad skiott.

Biarged pad sem hañ seiger hier, sialfur JEsus vor DRotteñ er, Skorurnar eru Under hañs, I peim er Hæle Syndugs Mañs.

Lijffins Uppspretta er par ein, Oll kañ sw græda Daudleg Mein, Svala-Dryck siñur Pyrstur par, Pvotta-Laug hiñ sem Ohreirn var.

Par vil eg koma piaadur Prœll, par vil eg felast JEsus sœll, medañ Guds Reide framañ hiaa fer, Flij eg til pijn, pu tak vid mier.

Ecke parf eg ad Ottast par, Aklogun Guds og Skiepnuñar, Sa er fra allre Anaud frij, Undum DRotteñs sem hvijlest i.

HErra JEsus miñ Hlijfdar-Mwr, Hiaalpa mier ollum Vanda vr, Tak mig i pijna opnu Und, og añast mig a Dauda-Stund, Amen.

II. Psalmur.

Uiñ Idkun Ydrunareñar af HErr-
añs Pijnu.

Patientem respice Christnm.

Horfdu Madur a HErran Christ,
Hañ sem fyrer þig Krossfestist.

Ton, O mijn Sael uppvakna nu, etc.

SJaadu og hugleid Sæla mijn, Saara og
Beiska JEsu Pijn, siaadu hañs Mædu
megna, Kvalaña Stærd og Ofraun af,
Ondena upp a Krosse gaf, þad leid hañ þiña vegna.

Siaadu hier þiña Synda Stærd, siaadu hvad
miked kosta vard, Saar þijn og Siwkdoom græ-
da, Gud lijdur siaalfur griña Pijn, Gud wtheller
hier Lijfe sijn, Gud kvelur margskins Mæda.

O hvad banvænlegt er þad Saar, eckert añad
til Grædslu staar, eñ Bartskierans Blood wr Æd
um, Oh þa kynia Stærd Kraankleikans, kostade
Dauda Læknarans, Guds þo a Himna Hædum.

Þu Christeñ Sæla siaadu hier, Syndeñe so
Gud reidur er, þo hañs Son Sætta bæde, Fodur
siñ kiærañ fyrer oss, fallna i Synd og Daudans
Bloss, Guds þo ei rienar Reide.

Hañ took þa a sig Horund Mañs, Helgade so
Natturu hañs, ad Synda-Eytre eide, hañ þa
samteingde Holded vid, Heilagasta sitt Riettlæt-
id, Guds þo ei rjenar Reide.

Allt þangad til hañ ca sier bar, Illgiord og Synder Veralldar, kvaleñ ca Krosse deyde, hañ liet wtpressa Lijf og Blood, ad leysa og græda Heim sine Piood, Guds þa rienade Reide.

Daad, Slog, Saar, Bryx, og Heliar-Neyd, Hrakning og Smaaner JEsus leid, Blessadur i Bondum þreyde, Fadereñ leit þa saaru Swt, Scal og Lijf hañs þa blædde wt, Guds þa rienade Reide.

Hañ sem Heilagur hijngad kom, hlaut ad lijda hyl raangañ Doom, særdur med soddañ Hætte, Ca sem kiemur med Synd i Heim, sijdañ lifer og deyr i þeim, Titrande ydrast ætte.

Hrædast og skialfa Skiepnu ber, Skapara siñ þoi hefur hier, Krossfest og kvaled bæde, Prælleñ ma þetta Ottast eitt, ad hañ hefur siñ HErra myrdt, Syndugur Helgañ hriaade.

Christur lijdande Kvol og Deyd, kallar til vor i siñe Neyd, laatum oss honum hlijda, Syndug Mariaeskia siar þu mig, Sañlega hlijt eg fyrer þig, Soddañ Saklaus ad lijda.

Cærer mig eitt og svijdur mest, sie eg og veit ad Blodeñ flest, mijna Pijn acktar eige, Opacklæted um Almeñt skier, allre Kvol þijngra fellur mier, A sialfum Andlaats-Deige.

Heyrdu nu soddañ Saula mijn, siertu þacklat JEsu Pijn, med Ast og Ydran heita, Syndaña verkum siaudu vid, Sær þu ei framar DRotteñ mie, nie hañ til Reide reita.

Myſkunar Fader Myſkun þijn, Myſkune oſs fyrer JEſu Pijn, og Helge vor Hiortu krameñ, JEſu þijn Bæn og Benia Foſs, Boot og Lijfgun ſie ollum oſs, Amen, O JEſu, Amen.

III. Pſalmur.

Uñ Avort ſaũrar Ydranar.

Chriſtus reſipiſcite Clamat.

Guds Son vill ei ad glateſt Mañ,
Gisred þier Ydran kallar hañ.

Ton, Sea frieals vid Lsgmaal. etc.

SYnduge Madur ſiæ ad þier, Sæl þijn ſo hoolpeñ verde, eilijft Lijf biriar hvor ſa hier, hreina Ydran ſem gisrde.

Hvar ſw hin hreina Ydran er, Er þar og Kvittun Synda, eñ ſw Kvittun hun aflar ſier, Elſku Guds til Mañkinda.

Hvar Guds Aſt er og Hille hañs, hañs Sonur er þar medur, i honum Boot a Misgiord Mañs, Mañs Samvitſku þad gledur.

Hvar Samvitſkañ er glsd og Good, Guds Ande bijr þar iñe, og heilog Preñing ſem hiaalpar Piood, med hollre Lijfgioſ ſiñe.

Þvi fæa þeir aller eilijft Lijf, ſem Yferboot Synda viña; Eñ Andar Tioon og Eymda Kijf, Ydrunarlauſer ſiña.

DRotteñ þar uppa doo a Kroſs, ad deya

Syndeñ

Syndeñ mætte, lætum þvi ecke lifa i oss, Leste med vondum Hætte.

Sælar Daude andlegur er, Illgiørd og Syndeñ Maña, undañdrogum þvi ecke vier, Ydrunar Verked saña.

Aumur er sa sem ecke kañ, Illgiørdum Boot a viña, siælfañ Gud fra sier fæler hañ, med Filking Eingla siña.

Syndeñ stigger Guds Anda wt, af Mustere vors Hiarta, eins og Bijflugur flija Braut, ef siña Reikeñ svarta.

So sem Gud framar ollum er, eirn Hlutur sa hiñ beste, eins er og vijst i siælfre sier, Syndeñ vor hiñ sa veste.

Nu þo Synder sem viñum vær, vijst stoorar heita meige, ef Ydrun breideſt wt yfer þær, Augu Guds siæ þær eige.

Med þvi þu safnar Synda Fans, sijfellt og marga Vega, Ydrunar Tær þijns iñra Mañs, af þvoe þær Daglega.

Gief mier HErra i Hiartad mitt, hreinañ Ydrunar Anda, so ad mijn Sæl fra Syndum Kvitt, sijnge þier Lof æa Enda. Amen.

IV. Psalmur.

Uñ þad sæta JEsu Nafn.

Nomine qvid IEsu svaviús esse poteſt?

JEsu Nafn Ilmsætt yfer ber,
Allañ Sætleik i Heime hier.

Ton, JEsus Christur a Krosse var, etc.

O JEsu Nafn þitt Ilmsætt er, alla Myskun og Frelse lier, þvi bid eg þig miñ JEsus, Vægdu og lijkna veikum mier, og vertu mier JEsu, JEsus.

O Hiartans Unun iñelig, Elsku þiñe begaafa mig, Gyrnd mijn og Glede JEsus, fyrer mier ecke feldu þig, Fyrst þu ert JEsu, JEsus.

Myskunar Tijmeñ medañ er, Myskuna þu og lijkna mier, Myskunar Mergdeñ JEsus, Myskunar Tijmeñ þegar þver, þa vert mier JEsu, JEsus.

O-Rijme verdur ecke neitt, I þo Myskunar-Faanged breidt, mig taker millde JEsus, Saalu mijn er af Syndum þreitt, Siert ockur JEsu, JEsus.

All Saalar-Fæda of-þurr er, utañ med-blandest þad Vidsmior, sem ertu sæte JEsus, Soddañ Kridd miñe Saalu ber, siert heñe JEsu, JEsus.

Synda-Eytur eg søged hef, Satan hlijdandi Vondsku-Ref, I þiñe Augsyn JEsus, Trwe eg þi fyrer utañ Ef, Ert mier JEsu, JEsus.

Uppruna-Synd sem erfda eg, æaklagar mig o þreinger miog, I þiñe Augsyn JEsus, þo hun sv stoor og svijvirdeleg, samt ertu mier JEsu, JEsus

Fæding og Gietnad fleckar Synd, fordæmañ leg er Skiepnu Kind, I þiñe Augsyn JEsus, þ

Saurga

Saurgan filge soddañ Mind, samt ertu mier JEsu, JEsus.

Satan oss jafnañ sviked fær, Synder Daglega giorum vær, J þiñe Augsyn JEsus, Svijvirdelegar þott sieu þær, Samt ertu oss JEsu, JEsus.

Þo ad eg Sooma svipte mig, samt kañ eg ecke sneida þig, mikillre Myskun JEsus, epter þvi hun er Æfeñlig, oss ertu JEsu, JEsus.

So sem mier harla hægt var þad, ad hrapa i Eymd og Kvalastad, fra þier Frelsareñ JEsus, veit eg so hægt þier viñur, ad, vera mier JEsu, JEsus.

J Lijfe, Deyd og Doomsins Hrijd, Daglega og uñ allañ Tijd, vertu mier veikum JEsus, fyrer þiñ Dauda, Faar og Strijd, frida mig JEsu, JEsus.

Miñstu ei so a Synder mijn, ad siælfur gleimer þu Myskun þijn, Heilage HErra JEsus, Sælar Lijfgun og Sadning fijn, Siertu mier JEsu, JEsus.

Ad Lifa og Deya Lausnare miñ, lijka koma fyrer Doomeñ þiñ, þore eg þvi miñ JEsus, J þijnu Nafne eg Frelse fiñ, fyrst þu ert JEsu, JEsus.

O JEsu fyrer þiñ Unda-Foss, alla Kvalning og Deyd a Kross, og Naudar Nafn þitt JEsus, Añast þu Lijfs og Lidna oss, Lof sie þier JEsu, JEsus, Amen.

V. Psalmur.

Uñ Trwareñar Ydkun.

Mihi IESU gratia qvæstus.

Miñ Aviñingur met eg ad sie,
Milldeñ JEsu sem doo a Trie.

Ton Sæll ertu sem þiñ Gud. etc.

DRottenn eg Aumur er, i Hugsun miñe, opt giore eg Oriett þier, og Þijnu þiñe.

Græt eg þad Goodverk mijn, Glæp bæta eige, so sem Synda Boot þijn, siist nægiast meige.

Læst eg so leggia a, Lappañ Goodverka, Forþienan þijna þa, Prauta noog sterka.

Hvor sem sig Heilagañ, hier funded giæte, hvad þyrfte huxa hañ, uñ HErrañs Riettlæte.

Under Nad erum nu, ecke Lygmaule, siaum til soddañ Trw, Syndeñ ei Briaale.

Hætt upp i Himenen, Heilage Fader, Syndgad hef Sonur þiñ, svijvirdelegt þad er.

Aumur eg ecke mæ, Arfe þiñ heita, virdstu mier þrioostum þa, Præls Nafn ad veita.

Oflug er Syndeñ sw, sem mig vill Þijna, læt hana Lokssins nu, Lijfenu tijna.

Holldsins ill yfer Nad, uñ sijder liñe, og misse Afl og Dæd, Andeñ so viñe.

Eg hefe Heimskur Mañ, hyllst Satans Æde, uñ mier ad Ovin þañ, eg sigra næde.

Otta

Otta vijst under bioo, Ogn Dauda Kijssins,
Jlls Ender er hañ þo, og Jñgæangur Lijssins.
Nær Lijfed wte er, oll Meineñ þverra, þa mun
eg þocknast þier, þu goode HErra.
Oll Syndeñ er þa kvitt, i Himna Sæte, ei-
rn Gud þvi ertu mitt, Einka Riettlæte.
Daudañ ei ottast nu, nie Eymda Kijfed,
Hædstur ert HErra þu, Heill mijn og Lijfed.
Sæl mijn af Syndum kvitt, sicæ mun þijn
Mæte, bodeñ i Brwdkaup þitt, Brwdgumeñ sæte.
Þa reine eg þad og fiñ, ad þu ert mier bæde,
Blijdaste Brwdgumeñ, og Brullaups Klæde.
Eg hefe Jklædst þier, a Skijrnar Deige, sæ
Skrwde skijler mier, skadar Synd eige.
J skiærum Skrwda þeim, skal eg framganga,
þa DRotteñ dæmer Heim, a Deige Stræanga.
Dijrdar Skart skal oss þar, skijnande giora,
hvort oss til Eilijfdar, audnast ad bera.
J saña Sælu Dijrd, señ leid oss HErra, sw
Lofgiord sie þier skijrd, sem ei mæ þverra, Amñ.

VI. Psalmur-

Umñ Huggun þess Ydranda i Christi Pijnu.

Crux Christi noftra Corona eft:

Eg gledst vid JEsu Unda Foss,
Oss er Heidur ad JEsu Kross.

Lon, Konung David sem kiende. etc.

Allur

NAllur Syndugs Mañs Soome, Sañlega foolgeñ er, I þvi Frelsareñ froome, ad forsmæadur varstu hier, Og þiæadur þyngre Pijn, Daude þiñ er Lijf Lijda, Lækning og Huggun frijda, Hoop mitt og Huggun mijn.

Þu eirn Gud allra Lijda, Eg gat þig moodgad vijst, Eñ þo aptur ad þijda, Orka kuñe eg sijst, Eñ fyrer Christi Kross, Er oss nu orden Fridur; af þvi þig siæalfañ vidur, sætter þu seka oss.

Siæ nu þa Særing megna, Sonur þiñ lijda hlaut, Fyrergief þad þess vegna, Prælleñ illur sem braut, O Rotteñ myskuna mier, Synd mijn er Sande fleire, samt er þijn Naadeñ meire, þviad hun eilijf er.

Ef ad eg ecke jæta, Illverk og Synda-Præ, þa kañ i aungvañ Mæta, Afflausn þeirra ad fæ, Eñ ef auglijse þær, Sær-svijvirdelega skarta, særande kramed Hiarta, eñ Samvitskañ Felmtur fær.

Halldtu þvi ecke iñe, Ast þiñe Fader kiær, Nie Næd i Naudsyn miñe, Nækvæmd allre mier tær, miñstu Myskunar þijn, reidstu mier aumum eige, af þvi þu hefur sleiged, Son þiñ fyrer Synder mijn.

Hvor munu aums Urræde, æ Reikningskapar Tijd, þa señ ad sækia bæde, Syndeñ og Niettlætid, Sitt staar a hvoria Hlid, under Andskotans Hreidur, uppe Doomareñ reidur, eñ Samvitskañ svipt er, Frid.

Verolld er oll i Loga, umhverfis Mañeñ þa, hvorneñ maa hræddur voga, I HErrañs Augsijn fram-

fram̃-gaa? Ei helldur faleſt fær, Hvad er þa hellſt til Raada? Hvor vill þa Saalu Naada? Hvar mun þa Hvijldeñ vær?

Hvor er sa eirn sem heiter, Eingellhins mykla Raads? Aumum Vidtoku veiter, Verndare Lijds og Laads, JEsus þad Eflaust er, mille hañs Hiaalp ar Handa, hræddur mun eg þa standa, hañs Fulltijng hlijfer mier.

Saal mijn þijn good Trw glædeſt, gled þig og fagna nu, uppaa þañ er þu hrædeſt, O-kvijdeñ vona þu, Vert ecke Orvæntiñ, Fraa þeim sem fyrre flvder, Flijdu nu aa þeſs Naader, hañ reyneſt hollur Vin.

Miñ Gud eg maa þad jaata, mikel er Syndeñ mijn, Þo er i allañ Maata, eñ meire Naadeñ þijn, Oll mijn Von i þier staar, Gief ad eg glateſt eige, Gief ad þig lofa meige, hier og uñ eilijf Ar, Amen.

VII. Psalmur.

Uñ Avoxt Christi Pijnu.

Mea Spes eſt Paſsio Chriſti.

Siaa hier þiñ Rijkdoom Saala mijn,
Set eg mitt Trauſt a JEsu Pijn.
Ton, Fader vor sem a Himnum ert, etc.

Vegna HErrañs JEsu harda Pijn, Hugleide eg med Krapte ſijn, Eykſt þa mijn Trw og efleſt beſt, uñ þad Tveñt sem mig vardar meſt

mest, Ast Guds til mijn, og anad hitt, Afbroteñ oll eg fæ vel kvitt.

Pegar miñ HErra hieck-a Kross, hneigde siñ Muñ ad kyssa oss, Arma wtbreidde bæda señ, baudst til ad fadma alla Meñ, hañ lauk upp sijnum Hendum Tveim, ad hiælpa og audga oss med þeim.

Hañ liet því opna Sijdu sijn, So þadañ streymde Lijf-Gisf mijn, og ad hañs heita Hiartans-Pel, hægra sie oss ad skoda vel, Hañs Sar eru af Ofraun blæa, Ast velldur því þau lioomar æa.

Lætum oss i hañs opnu Und, Iñgaanga því med gladre Lund, Skodum hañs heita Hiartans Aast, hvor oss Syndugum alldrei bræst, I hañs Sarum er Nædar-Nægd, Noog Endurlausn og allskins Hægd.

Af Siñ Lijkama Limum hañs, Lagade Blood til Syndarañs, Hendum, Footum og Sijdu señ, So þad lijfgade alla Meñ, og hañs signada Sara-Flood, Synder þvæe af allre Piood.

Hañ var hrakeñ med þyngre Præa, þrælsamlega hañ Judar slæa, Slæa þeir Gadda i Hollded hañs, Hañs Blood wtkreiste Syndeñ Mañs, Mañs Hendur Gude uñu æa, A honum margskins Kvelling læa.

Hañ strijdde Dauda hardañ vid, Hañ so oss veitte Andlæts-Frid, hañ var Saffelldur hier ar Jord, hañs Born so yrde Saklaus giord, Hañ liet sig slæa med Heipt og Foss, Hañ so Allogum

fyrdte

fyrdte oss.

Hañ stunde hætt med Harma-Kvein, Hañ so oss bætte Eilifst Vein, Hañ bar a sijnum Herdum Kross, Hañ so Pyngd allre liette af oss, Hañ var deyddur og hrakeñ señ, Hañ so lijfgade alla Meñ.

So sem þa Vijnber Osþijngd af, alla Vega siñ Log wt gaf, Eins pressadest vors HErra Holld, hrunde hañs Dreire nidur a Folld, undañ Þijngd alls Heims Illgiordar, og Reide Guds sem JEsus bar.

Soddañ Gagn fær þu Saala mijn, af Saarum JEsu og beiskre Þijn, Handskrift sem oss var moote mest, med sier hefur a Krosseñ fest, hañs Blood hana af þvode þar, i Þijng-Hwse Guds sem ritud var.

Vertu þvi gladur mædde Mañ, Maña Hialp alla JEsus vañ, ef stoor eru þijn Synda Saar, Saar hañs eru þier Lækning klaar, hañs Blood þad Edla Umsal er, er alla Græding veiter þier.

Andlaat þitt JEsu og þijn Þijn, allra Meina sie Booteñ mijn, i Lijfe og Dauda Athvarf allt, æfeñlega mier vid þig hallt, þu Heilog Preñing hijr og blijd, halldest þitt Lof um alla Tijd, Amen.

VIII. Psalmur.

Uñ Fullvissu vorrar Saaluhiaalpar.

Bona Spes Confundere nescit.

Von su til Skaññar verdur sijst,
Vor Saaluhiaalp er stadfost vijst.

Ton, Lifande DRotteñ Lijkna mier, etr.

BLed þig mijn Saal og giæt þu ad, Gude Skapara þijnum, mundu hañs Naad og miñst a þad, þa Mindade hañ þig i Leinum, audur þegar varst eingeñ þu, Uñhyggiu bar hañ þijna, eigeñ Mind hañs ert ordeñ nu, ei kañ hañ þier þvi tijna, hañ añast alla sijna.

Nu þo ad vijsu sijndug siert, so Guds Mind hafer tapad, hañ sem af aungvu gat þig giort, gietur þig Endurskapad, sa sem þig skoop aun Synda Flecks, Saurgun þijna kañ bæta, og Illsku Root sem i þier vex, alla i burtu ræta, ad þvi skall giorla giæta.

Hiar Gude erum lijkt sem Leyr, Leyrpotta Smids i Hende, uñ Æfe siñast aungver þeir, sem eru sijn Verk hatande, skillde hañ þar til skapa þa, Skiepnukind sijna Mañeñ, Handverk þau ad hata og slat, og hrekia i Diosla Rañeñ? Saal mijn ei þeinktu þañeñ.

Vijst er Skopun og Mindeñ Mañs, miked Guds Astar Merke, eñ giør vottast þo Elskañ hañs, af Endurlausnar Verke, alldrei gyrnest þu Glotun mijn, goode Hyrdereñ Sauda, fyrst ad þu polder þvnga Pijn, þig gafst i Pijsl og Dauda, til Liifs og Lausnar Piooda.

Sa oss Fridkeypte Fodureñ vid, fullnadar dijru Verde, añast oss nu og leggur Lid, Lijf vort so eingeñ skierde, þetta Tilflukt ei verdur vallt, velldur þvi þad eg seige, su Naadar Giæskañ gnæfer

er allt, Gud fyrer Prælen deide, Saal mijn þvi efast eige.

Vier erum Gud þijn Oska Born, og Arfar ad Himnavistum, so elskar þu nu sierhvorn vorn, sem DRotten JEsum Christum, Naad og Uppfilling eilijfs Lijfs, ofs giefst i Syne þijnum, Uppspretta goods og Eiding Kijfs, Uppgiof a Synd og Pijnum, gledst eg i Gude mijnum.

Hvorneñ kañ sar ad hata mig, Helfor mijna sem bætte, og gaf i Dauda siaalfañ sig, so ad eg lifa mætte, þo Oviner aller mije mier, mijna Saal forklagande, JEsus mitt Hoop og Hæle er, Helgun og Lausn fra Grande, Trw mijn þvi stodug stande.

Lof sie þier Fader fyrr og sijd, fyrer þiñ Soneñ kiæra, og þier JEsu sem leister Lijd, lijka sie Dijrd og Æra, so helgum Anda sama Veg, sañ Vegsemd skal giallda, þu Eining Preñing Odaudleg, uñ mier þiñ Prijs margfallda, hier og uñ Allder Allda, Amen.

IX. Psalmur.

Uñ þad, ad vier skulum elska Gud mest.

Domino lungaris amore.

Hafna þu Saal mijn Heimsins Sid,
Halldt þig med Elsku DRotteñ vid.
Ton, Dreckum af Bruñe Naadar, etc.

RIJs upp Riett-Christeñ Saala, Raad-holl ad læra, Stundlega Hlute hæla, Ei hafdu kiæra, Eñ þañ ypparsta Gooda, elska og stunda skallt, hvors Gnægdar Giædskañ frooda, Gott iñebindur allt.

Uppsprettañ alls hins Gooda er hiæa DRottne, honum ætt Aast ad biooda, so alldrei protne, skapada Skiepnu neina, skallt ecke elska þu, þvi aungvañ Aastar-Beina, æptur þier gielldur sw.

Peim ættu ollu tæra, Aastar-Geinge, Er þig hafde þa kiæra, er þu varst eingeñ, þa hañ til Reide reitter, Rasande tijdt og þrætt, Syndsamlega so breitter, Samt elskade hañ þig dætt.

Hiartans Ununar Ardur, uñ iñstu Reita, og Andar Allden-Gardur, mæa Elskañ heita, Hun wtelokar Heimeñ, af Hiarta Mañsins best, Satan og Synda-Keimeñ, Sigrar og græder flest.

Hun læser Diesla-Dijke, og Dæder eykur, hædsta Himnarijke, hun upplijkur, Aast er Utvaldra Merke, ecke til Hiælpar sein, wt af Elskuñar-Verke, auglijsest Trweñ hrein.

Ef Saleñ elskar eige, þañ Ædsta Gooda, dauda ad soñu seige, og Sooma snauda, Indis-Hægd aungva hefur, og eingeñ Roolegheit, Ugglaust i Syndum sefur, Sitt Hiælpar-Raad ei veit.

Gude þvi ætt ad uña, af ollu Hiarta, aungvar Idiur kuña, ædra ad skarta, Ef þu uppbyriar eige, ad elska DRotteñ hier, upp fra þeim efsta Deige, ecke vejtest þad þier.

Svip-

Sviptu mig Synda-Galla, miñ sæte HErra, og bañada Elsku alla, Lætt i mier þverra, Gief ad þier einum uñe, og elske nu Hiarta klær, So ad eg sijdar kuñe, ad sia þig uñ eilijf Ar, Amen.

X. Psalmur.

Uñ vora Fridþæging.

Solvit mea debita Christus.

DRotteñ took oss i Sætt vid sig,
Fræa Syndunum JEsus leyste mig:
Ton, Mitt Hiarta hvar til hryggest þu, etc.

O hvad mikel er Myskun sw, miñ JEsus sem oss veitter þu, Siwkdoom vorn sialfur barst, fyrer Heimsins Synder særdur varst, sveid þier Und, eñ Hiarta þitt skarst.

O! þau Vilkior og Bijste best, ad barst þu Riettlætur Straffed mest, Rænglætur fañ þo Frid, Heilagur tookst þu Hegning vid, hiñ Synduge feck þa Grid.

Þu tookst a þig hid vesta vort, var þad Syndeñ sem hofdum giort, þitt besta þu gafst oss, þad var Lijfed og Lausnar Hnoss, leidst þu sialfur Daudañ a Kross.

Og nu med þvi þijn Elskañ mest, a sig took þad sem vort var vest, Bestu Eign bioodum nu, Lijkame vor og Sael er sw, soddañ Hnoss er gyrnest þu.

Hefder þu ecke HErra trwr, hiælpad Ranglætum Dauda wr, og keipt hañ Kvølum frá, þijna Riettlæta Furdu fæ, funded munder hafa þa.

Fadereñ hefur hefnst a þier, hvørskins Synda sem giordum vier, þvi sieste oss Prælum Vægd, þad er þier Sæl mijn Siñis Hægd, ad Synd er kvitt, eñ Reide Guds Lægd.

Hvorneñ kantu þa HErra Kiær, ad hefnast a oss fyrer Synder pær, sem ad þu sialfur barst, Sæleñ þijn af Sorgum skarst, ad Synd fyrer oss þa giordur varst.

Eingeñ hefur nu Afl nie Vallð, a oss ad leggia Hefndar Giallð, utañ einaste hañ, fyrer vor Brot sem borga vañ, og bweñ er ad Fridkaupa Mañ.

Gled þig mijn Sæl vid Sañleik hañs, er Syndugs vill ecke Dauda Mañs, ad eilijfu seiger hañ satt, i þeirre Trw þu stodug statt, sterka Trigd hañ vid þig batt.

I Guds Metaskæl Myskun er, miklu bijngre þa vigtum vier, helldur eñ alls Heims Synd, siertu alldrei so Sæl mijn blind, ad soddañ Huggun taper i Vind.

Mundu ad Synd er Mañsins Verk, eñ Myskun Guds þo stendur sterk, er þeirra olijk Dæd, Illgiord stundleg, eñ eilijf Nad, og oseigiañlegt DRottens Nad.

Flij eg nu Aumur Argur Prell, under Nad

þijna

þijna Gud miñ sæll, sijndu þvi Myskun mier, þig skal lofa og packa þier, þad a medañ Eilijfdeñ er, Amen.

XI Psalmur

Uñ Fridar-Boot fyrer vorar Synder.

Mors Christi vita piorum.

Guds Sonur leid fyrer Glæpe Mañs.
Gudhræddra Lijf, er Daudeñ hañs.
Ton, Hvar sem ad reiser hæga Bigd, etc.

MIlde JEsu eg miñest nu, Myskunar Bod þitt kiæra, Syndugum giorder sialfur þu, soddañ Ordum ad tæra. Aller sem þiæest Pijngsla-Pijn, og þreitter erud, Komed til mijn, Jdur skal Endurnæra.

Par til gisre eg so svara þier, Sañleiksins dijrste Muñur, Syndaña Pwnge þreinger ad mier, Pier er miñ Brestur kuñur, Andvarpa eg i Eymdum mijn, og vil þvi giarnañ koma til þijn, Lifande Lyknar-Bruñur.

Pwngar eru sem æred Blij, Of-margar mijnar Synder, Ervida eg og þiæest þvi, þessare Byrde under, Glæpafullañ eg Alldur el, Eñ vil þo giarnañ deya vel, HErra mier Huggun sender.

Kom þu miñ JEsu, kom til mijn, kom þu med Asiaan hijrre, þvi ad eins kañ eg koma til þijn, ad komer þu til mijn fyrre, Kom þu og svala Mædd-

um mier, margskins Synda eg Oked ber, Endurnær mig Nad nijrre.

Hiælpe mier best þijn Heilog Önd, hiælpe mier bestþiñ Daude, og Lijkame þiñ sem leid hier Bönd, Laugadur Pijslar-Bloode, Sær þijn, Under og Arnan Trw, og allt þad fyrer mig þolder þu, hiælpe mier HErra goode.

Daude þiñ fañ oss Frelsis Hlijf, Frid, Lijfgun og Riettlæte, meir mun þa þitt lifanda Lijf, liena oss allskins Mæte, hvar þijn Miñing i Hiarta var, Herbergiar þu og lifer þar, Tign er þad soddañ Sæte.

Gled þig nu Sæl mijn gled þig nu, Gled þig i DRottne þijnum, er Obedeñ veitte Ast og Trw, Ovina Flocke sijnum, Vina Græbeidne vill hañ þa, veita giarnañ og Myskun tiæ, Hægd er þad Huga mijnum.

Þegar þu Hiartans HErra miñ, hiedañ giorer mig kalla, Leid þu mig þa til Lijfsins iñ, æ liomande Dijrdar-Palla, So ad mier hlotnest Heiller þær, ad heyra þig, siæ og vera þier nær, og lofa uñ Eilijfd alla, Amen.

XII Psalmur.

Uñ Art og Eigeñlegleik sañrar Trwar.

Viva est et victrix, si modò vera Fides.

Lifande og Sönn Trw Sigureñ fær,
Sañ-Trwadur er DRottni kiær.

Ton,

Ton, O Fader miñ, eg Prælleh þiñ, etc.

UPP, Upp mijn Saal, Er þier nu Maal, ad yfervega Trw þijna, Krapt-mykel er, Christo þvi ber, kiærar Packer ad sijna, Edla-Hlut þañ, Jñgaf þier hañ, œttu þvi so ad greina, Lof sie Gud þier, þu lienter mier, Lijfed og Trwna hreina.

Af Trw þad skier, ad verdum vier, vel iñplantader Christe, Eins og Vijn-Trie, viss Meistare, vid-græder lausa Kviste, af ORottne mœa, Lijfs-Frioofgun fœa, Frægre eñ nockra Gimsteina, Lof sie Gud þier, Þu lienter mier, Lijfed og Trwna hreina.

Olle Trw sterk, Abels Foorn-Verk, allvel pocknadest Gude, ORottne so sætt, þyker miog mætt, Muñ-Offur þess sem trwde, Er þad Bœn ein, Oflug og hrein, Orkande Bootum Meina, Lof sie Gud þier, þu lienter mier, Lijfed og Trwna hreina.

Enoks Trw vañ, ad sa Guds Mañ, upp var numeñ i Hæder, hun so Gyrnd Mañs, til Himna Rañs, Heimsins fra Glise leider, Eilijft Lijf þvi, og Jbwd Christi, oss giefst hier nu ad reina, Lof sie Gud þier, þu lienter mier, Lijfed og Trwna hreina.

Soñ Trw þad vañ, Sara gat Mañ, sijnum i Alldurdoome, so gietur Christ, sierhvor Saal vijst, sem er prijdd Skijrleiks-Bloome, Eñ þetta hier, Andlega skier, Oflgañ vid Trwar Beina, Lof sie Gud þier, þu lienter mier, Lijfed og Trwna hreina.

Af Trw þad kom, ad Abraham, Jsaac fœrna

kuñe, sialfs Vilie Mañs, er Saalar hañs, Son, sa hun heitast uñe, Andlega i Trw, honum Offra þu, Elsku sijn þier ei neina, Lof sie Gud þier, Þu lienter mier, Lijfef og Trwna hreina.

Olle Trw good, Israels Piood, yfergieck Haf-ed Rauda, so komunst vier, Hættulaust hier, Heims yfer Siooeñ Nauda, Rahab Frid fañ, frelsast so Mañ, fyrer Trwna alleina, Lof sie Gud þier, þu lienter mier, Lijfed og Trwna hreina.

Hrein Trw þad er, þa Hiartad hier, HErrañ medteked gietur, med Aarnan hañs, og allt til sañs, I honum Trausted setur, fullviss um þad, hun fiñe Naad, fyrer Grædarañ Meina, Lof sie Gud þier, þu lienter mier, Lijfed og Trwna hreina.

Uppreñur sw hin Oflga Trw, af Andlegu Guds Ords Sæde, eins grær sem Twn, Andeñ og hun, eitt eru þesse bæde, Ord Guds er Far, sem Andañ feriar, iñ i Hiartad Leid beina, Lof sie Gud þier, þu lienter mier Lijfed og Trwna hreina.

Opt nefnd Trw hier, Andlegt Lioos er, upp-lioomande Mañs Hiarta, Geisla þa ber, sem giefa af sier; Goodverka Skined biarta, hvar þad fataſt, hana þar brast, hente þad Bernsku Meina, Lof sie Gud þier, þu lienter mier, Lijfed og Trwna hreina.

O miñ JEsu, mier iñgief þu, Andlegt Lioos Trwareñar, lijse þad mier, so lære eg gior, Leid Saaluhialpar miñar, so eilijft Lijf, epter Heims Kijf, eg mætte faa og reina, Lof sie Gud þier,

þu

þu lienter mier, Lijfed og Trwna hreina, Amen.

XIII Psalmur

Um Andlegan Hiwskap Christi og Saalareñar.

Animarum sponsus IESUS.

Oss Trwlofar Guds Sonur fier.
Saalar-Brwdgumeñ JESus er.
Ton, Eins og sitt Barn, Fader etc.

Þu þig Saal mijn, Bidlar til þijn, Blessadur Gud aan Efa, Eg vil þig mier, eg vil þig nier, JEsus so tier, Jafnañ og Æ Trwlofa.

Gled þig nu þvi, Gude þeim i, Er giefur þier Brwdkaups-Klæde, Og glooande Skart, Og glooande Skart, gyrnelegt margt, Gull-Hrijng og allskins Giæde.

Flijttu þier þa, Fegurd hañs sia, fagnande tak vid honum, Brwdgume þiñ, Brwgume þiñ, med Bloomleik siñ, ber laangt af Maña Sonum.

Hañ skijn sem Sool, þa Heimsins Hioolheitast upplíooma kuñe, Dæfrijdur Sveirn, Dæfrijdur Sveirn, Dijrdkrijndur eirn, drijpur Naad af hañs Muñe.

Athuga þu, þiñ Aumleik nu, og hañs Hattignar Prijde, so veitstu gior, so veitstu gior, hvor Sæmd þad er, sier took hañ þig fyrer Brwde-

wde.

Þu varst nakeñ, þvi var ei Kyn, þyrder ei iñ ad koma, i Kongsins Sal, i Kongsins Sal, nie koma a Tal, vid Christum þiñ Brwdguma.

Synda Lærfum, sijdur þerfum, siælfur hañ þig wr færde, Silke-Fat nijtt, Silke-Fat nijtt, med Sooma prijdt, sijdañ til Eignar tærde.

Gilline Armbond, gaf þier a Hond, Gudvef og Brwdkaups Klæde, og Eirna Skart, og Eirna Skart, eñ allt Þarft, af þvode sijnu Bloode.

Allt hvad hañs er, Otijgeñ þier, Aum Brwdur giefur hañ þetta, Hunang Vidsmior, Hunang Vidsmior, þa Hwngur skier, Holld sitt og Blood til Nietta.

Ecke neitt slijkt, eda þvilijkt, orkar þu honum ad veita, hellst ma þo dæst, hellst mæa þo dæst, ad Hiartans Ast, sem hefur hañ til þijn heita.

O hvad Sæl sw, sijdar og nu, Sæl og blessud mæa heita, soddañ Teingd nær, soddañ Teingd nær, ad Son Guds kiær, sier vill til Egta jaata.

Trweñ a hañ, traustast hun kañ, Teinader slijkar ad festa, allt hañs Gotz er, allt hañs Gotz er, eigenlegt þier, Wera og Tigneñ mesta.

O þu Sæl mijn, Uñusta þijn, æstudlega tak moote, halltu vel Trw, halltu vel Trw, hoorast ei þu, hañs Vingun so ei briote.

Þier JEsu kiær, þad þockum vær, þu i Teingd

oss

oss err komeñ, leid þu oss iñ, leid þu oss iñ, Lijfgiafare miñ, i Lambsins Brwdkaup Amen.

XIV Psalmur

Uñ Christi Daadsamlega Mañdooms-Tekning.

Fulgent Cunabula Christi.

Lijt þu a Fæding Lausnarañs,
Lioomar af Elsku Vaggañ hañs.

Ton, Ofañ af Himnum hier kom eg, etc.

LAtum oss nu mijn liwfust Born, Litla Stund hepta Huga vorn, þessu stundlegu Starfe fræa, stunda og þeinkia Andlegt ar.

Hiartans Augun þa hefium fyrst, Hiedañ og uppa JEsum Christ, athugande hvor Ast hañs var, og Leindardoom hañs Fædingar,

Hañ stie nidur i Hollded vort, hañ so oss feinge Guds Born giordt, Heilog Fæding og Holldgan hañs, hreinsar og bæter Saurgun Mañs.

I Tijd Fridsama Augusti, oss villde JEsus fæd ast þvi, so ad hañ feinge sett til Sañs, Satt og Frid mille Guds og Mañs.

Hañ fæddest þvi af hreinure Mey, Hañ sijnde þad hañ kyñe ei, Andlega ad fædast, utañ þar, O saurgad Mañsins Hiartad var.

Otigner fa þañ Fognud fyrst, Fæding Christi þeim bodadist, þvi honum best þeir þocknast hier,

sem

sem þykiast i Hiortum daalitler.

Einglar boda fyrst Fognud þañ, Fiarhyrdurum, þvi sialfur hañ, Saalnaña Hyrder sañur er, sem beiner Veg þeim villtur fer.

Med Fiarhyrdurum forum af Stad, Fæddum JEsu nu leitum ad, J Bethlehem (þad Braud-Hws er) Barned i Reifum fiñum vier.

J Jotu liggur Sveirneñ sa, Sofnud Guds Barna þijda maa, Heilog Ritning er riett til sañs, Reifarner þessa Guds og Mañs.

Mykel og staor er Myskun sw, Mier aumum veitter JEsus þu, þa ecke komst eg upp til þijn, Ofañ steigst þu hijngad til mijn.

O! hvad furdañlegt er þad Naad, sem uppaa fañ þijn Vijsdooms-Naad, ad Myskun er nu aasaatt vid, allra straangasta Riettlætid.

Hreinse nu best mitt Hiartans Hws, Heilog þijn Fæding miñ JEsus, Gack sijdañ iñ til Gystingar, Gud-velkomeñ ad hvijlast þar.

Aller samsijnge Eingla-Hyrd, J Upphæðum sie Gude Dijrd, A Jerdu Fridur eirneñ sie, og Moñunum goodur Vilie, Amen.

XV. Psalmur-

Uñ Avoxt Christi Mañdooms.

Sit grata Redemptio Christi.

Fognum JEsu sem fæddest oss,
Frelsed þockum med Aastar-Koss.

Ton,

Tvn, Til þijn Heilage HErra Gud, etc.

EG boda ydur Eingell tier, Ereñ Fognud til Handa, Saal mijn þu hefur Huggun hier, Hrædslu laat þier ei granda, Fagnande tak vid Fæding hañs, sem forbetrad hefur Raad ed Mañs, Lijfgad og leyst wr Vanda.

Oss er skrifad, ad Oliu-Kvist, I Orkena Dwf añ bære, audsijnande so Foolke fyrst, Flooded nu þurda fære, Eins hefur JEsus fært oss Frid, af Fodursins Hende Satt og Grid, Eñ Reide hañs ruñeñ være.

Oss hefur JEsus elskad heitt, ad Eilijfu Samteingiande, Guddooms og Mañdooms Art i eitt, Oslijtanlegu Bande, hvorneñ mun þvi hañs Myskun þa, Mañeñ gieta sier slited frae, Holld sitt og Blood hatande.

Pañ Leyndardoom uñ Holldgan hañs, hvor mun wtskijra kuña? Losleg Haatign vid Læging Mañs, liet sig samteingiast nuña, Hvad er Dijrdlegra helldur eñ hañ? Hvad er slæmra eñ tijndur Mañ? Þo vill Gud þessum uña.

O-grijpañlegur Gud er þad, giorde Mañskiepnañ reita, þo bar hun sig i aungvu ad, epter Sattum ad leita, þa klæddest hæñar Hollde hañ, Heimeñ sætte vid sig sialfañ, Frid og Vægd fws ad veita.

O hvad sw Skulld var ofur-stoor, ættuin vier Gude ad greida? JEsus blessadur Brooder vor, I Borgun þa liet sig deyda, fyrer oss greidde fulla Boot, Feigens Hende took hiñ i moot, Greidur

til

til Lijfs ad leida.

HErrañ skoop Mañsins Holld og Bein, helld eg pad Daudsemd sańa, Po gnæfer pesse Giædskań ein, hań gaf sig til Lausnar Mańa, I Adam er Mein leyse mist, meira giefst oss fyrer JEsum Christ, Riettlæte og Holl Himnańa.

Saal mijn af Alwd packa pu, pijnum DRottne Skapara, Lausnara vorum lijka nu, til Lijfsins vill hań pig spara, Gude sie Lof i allre Att, einum og presńum Sunged haatt, Amen par eg til svara, Amen.

XVI. Psalmur.

Uńandlega Endurnæring Gudhræddra.

Qvid Deús est! animæ lux, medicina, Cibus.

Hvad er Gud? Saalar lifande Lioos,
Lækning, Næring, og Dijrdar Hroos.
Ton, Giæskurijkaste Grædare mińs, etc.

LJtt Giestabod miog miked po, milldur og rijkur Gud tilbioo, Hwngrader hellst pess neita, Syndańa Angur sem Mań skier, Saalar Hwngur pad Andlegt er, Sadning maa hrein Trw heita. Mańa, Piood pa, Eingla Braud, pad eidde Naud, a Eidefiollum, sætara bijdst nu svaungum ollum.

Kræseleg Maaltijd kallast maa, Kriddud Fæda er Borde a, hwngrud Born heired petta, ilmande

Riette

Riette eied nu, Aflausn Synda og Naad Guds trw, svanga ma soddañ metta, JEsus, Fridfwss, Booteñ Kijfs, er Brauded Lijfsins, best ad neita, af Drafe fuller ei uñ pad skeita.

Peir Meñ sem hofdu fest sier Fliood, forsmaadu petta Giestabod, og villdu ecke koma, skijrlijfar Meyar paadu pad, pvi sig hofdu ei samlagad, Satans illum Ospoma, siau pu, Saal nu, HErra pijnum Hlijdne sijn, eñ hoorast eige, svo iñleide hañ pig og Egta meige.

JEsus Christus Andlegur er, Elisæus sem vitnum vier, alhægt sie allt ad viña, Sætleikans Vidsmior Himneskt hañ, hella i toomu Kiereñ kañ, hvar paug mau fau og siña; Eins skier, oss hier, Ast a Christ, par iñhelleft, i allra Siñe, sem Elska til Heimsins vijr eingeñ iñe.

Synduger Meñ i Sodoma, sagda Maaltijd ei gyrntust au, eñ po Loth opt peim bide, Himneskur Elldur epter pad, uppbrende Folk og dreckte Stad, eingeñ Von var a Fride, eins mau, eñ siau, Drottens Reide, eilijf eyder, allra Geinge, sem Brwdkaup hañs forsmau, eñ bodner leinge.

Ogagn stoormiked er pad Piood, ef forsmau petta Giestabod, vijst er sa vesæll Lijdur, eilijft Hwngur og Ovilld strijd, yfer pa kiemur fyrr og sijd, alldrei peim optar bijdur, miog blind, Mañkind, sw mau heita, sem vill neita, soddañ Vistum, og hyrder ei piggia HErrañ Christum.

Gud hefur Maata añañ eñ, i sitt Heimbod ad

kalla

kalla Meñ, iñra þad oss vidvijkur, Hugskots Dirnar þa hañ aknijr, Heilogum Paunka til vor snijr, Sæll er þa sa upplijkur, Hier maa, hvor siaa, ef Hugsun good, i Higgiu Slood, med helga Parta, DNotteñ þa klappar a Dir þess Hiarta,

Athuga soddañ aumur Mañ, upplaattu strax þa kallar hañ, aadur eñ aaburt vijkur, Añars situr hañ eirneñ kyr, Er þu klappar aa Naadar-Dyr, oa þeim ecke upplijkur, Ef þier, Ad ber, Goodañ Vilia, Guds þad skilier, Giædsku-Millde, Og Neista hañs Astar, sem næraſt skyllde.

Astar-Neisteñ er Ande hañs, Er alaſt skal i Briooste Mañs, ad breñande Blosse verde, Utsloktu Madur alldrei hañ, ecke briot helldur Guds þijns Nañ, so ricke ei Neide-Sverde, Hiartad, Er þitt þad, hañs Mustere, hvort oss bære, hreint ad vanda, og herbergia sijdañ þañ Helga Anda.

Siaa þu til med mier sañe Gud, so eg kuñe þitt Giestabod, giarnañ med Pockum þiggia, Hiarta mitt er nu oped þier, Ætijd velkomen siertu mier, Ei vil þig aaburt stiggia, Saal mijn, Sie þijn, Brwdur trw, Sem bweñ ert þu, Til Brwdkaups kalla, Laat hana siaa þig uñ Eilijfd alla, Amen.

XVII. Psalmur.

Uñ Avort Skijrnareñar.

Sacrum Baptiſma lavacrum eſt.

Skodum Guds Aast og Skipun hier,
Skijrneñ vor heilog Vatns-Laug er.

Ton, JEsus Christur a Krosse var, etc.

HYgg þu ad Sæl mijn hvad það er, J Heilagre Skijrn Gud veiter hier, Eru það Andleg Giæde, Saurgun sem fyrer Fæding ber, Fægar og helgar bæde.

Skijrneñ þvi ollu orka kañ, aptur ad Niju fædest Mañ, vijst fyrer Vatn og Anda, Oska-Barn ORotteñs er þa hañ, Arfe til Goots og Landa.

Ande Guds Fordum olle þvi, ad Lijfs-Hræring kom Vatneñ i, so skiedur i Skijrneñe, hañ gisrer hun sie hrein og nij, helgud af Nævist siñe.

Aller þeir Christo Jklædast, i Skijrneñe sem Trw ei brast, þvegner i þessu Floode, hvorra Skrwde so hvijtfægast, i H. Lambsins Bloode.

A Jerusalems Vellum var, Vatns-Dijke allskins Lækningar, þa Eingell Guds það hrærde, þessa Skijrn vora það tæknar, þvi oss Synda-Boot færde.

Foornaña Blood var þveiged þa, þetta i Dijked Bethesda, svo þvætst Christi Bloods Kraptur, eirneñ ofañ i vorn Vatns-Sæ, vel hreiner fædunst aptur.

Heilagur Ande ofañ fer, i Vatns Sæeñ þa Skijrunst vier, sialfur þar samañ hrærer, Bloded Christi vid Vatned hier, vorre Saurgun fortærer.

Pharao med siñ hrausta Her, i Hafenu Rauda dreckte sier, i vorre Skijrn so skiedur, Adam gamle deir eirneñ hier, ollum Synda hoop medur.

Sw Laug er Gler-Sioor þesse þa, þañ Johañes i Anda sa, giegnum Skijrn skijna kuña, Niettlætis Geislar HErrans hæa, i Hiortuñ og Sauler Maña.

Ezechiels þad Vitrun var, Vatn af Mustere framflaut þar, gaf Lijf og Græding sæña, kañ so Skijrnar-Flood Christneñar, Kæmed hreinsa Syndæña.

I Skijrneñe eru aller Meñ, af Andlegu Meine grædder señ, er þvi vel adgiætande, ad vær ei Syndgum aptur eñ, so añad verra ei hende.

Christi Niettlæte klædunst vier, sem kostulegaste Skrwdeñ er, þvi ber oss vel ad vanda, ad vær hañ kvoluin ecke hier, med oklarendum Synda.

Endurfæding vor orka kañ, ad Krosfestest sa gamle Mañ, eñ nijr uppaptur stande, i Meinleise uppalest hañ, æfenlega blijfande.

Sierhvor Madur sem mællt er hier, Mustere heilags Anda er, þvi skylde hañ vel vanda, veglegañ Sess i sialfuu sier, soddañ Giestc til Handa.

Vier hofum vijst i Vatnsins Sæi, vorum Gude Trwlofast þa, og svaresi allar Stunder, læatum oss ecke sijdañ siæa, Satans Merkiunum under.

Send þu oss DRotteñ sæña Dæad, so vier behølldum Skijrnar Naad, eñ alldrei af oss briootum, hier med prijsum þitt hiælpar Naad, Hvors Æfenlega niootum, Amen.

28. Pf.

XVIII. Psalmur.

Um Christi Lijkama og Bloods Hiælpsamlega Medtekning.

Vitæ fons est Caro Christi.

Lijfs-Kraptur JEsu lijfgar Piood,
Lijfs-Bruñur er hañs Holld og Blopd.

Ton, Giædstu Guds vier prijsum, etc.

Hvor sem ad Holld mitt Etur, Hvor sem Dreckur mitt Blood, JEsus soddañ framm setur, Sw lifer ætijd Piood, O hvad gott Giestabod, O hvad hollt Andar-Fæde, O hvad Lijfkroptug Giæde, O hvad sætt Eingla-Braud.

Nu mæa neyta og drecka, Nadar-Braud giefst oss hier, So meigum siæa og smacka, Hvad sætur O Rotteñ er, O hvad hollt Himna-Braud, Eilijft Lijf i sier hefur, Eilijft Lijf Pioodum giefur, Eilijst Lijf ollum baud.

Lifanda Lijfs af Bruñe, lætum oss drecka sen, Guds Hwss Gnægd hun kuñe, giora vel druckna Meñ, Kome þvi Pyrster hier, Kaupe fyrer alls ecke, Ete Svanger og Drecke, Bioodast nu bestu Kior.

So ertu Saal mijn lijka, Sañlega bodeñ nu, Fyrer Sadning so rijka, Svong og þurstug ert þu, Fagnande flijttu þier, Fyrst þiñar Forþienustu, Fie og Gull eckert veitstu, giefens þa þiag þu hier.

Vor er ad Vijsu eige, Verdskulldan nockru

nijt, Spaamadur þvi so seiger, Silfur þeir vega ut, fæst þo ei fyrer þad Braud, Erfide opt sem reina, ei viñur Sadning neina, samt er þa Saaleñ snaud.

Alldrei Samvitsku sedur, Siaalfs Forþienan hier, Goodverkum maa ei medur, Myskun Guds kaupa sier, Siaa þu þa Saala mijn, þeirrar Fædu þu neyter, þier sem JEsus nu veiter, Giefens fyrer Giædsku sijn.

O þa Daadsemd dijrmæta, DRotteñ Gud verkar hier, hañs fæaum Hollð ad Eta, hañs Blood nu Dreckum vier, hañ eirn allt orkad fær, hañs Dijrd uñ Heimeñ greideſt, hañs Lof so vijdt wtbreideſt, Eins og Eilijfdeñ nær, Amen.

XIX. Pſalmur.

Uñ Daadſamlega Skickun DRotteñ-legrar Kvolldmaaltijdar.

Mirari, non rimari, Sapientia vera eſt.

Gled þig og undra, Eñ grunda ei ad,
Guds Leyndardoomum, Vitska er þad.

Ton, O JEſu Elsku hreirn, etc.

Í Christi Kvolldmaaltijd, Kræsing veiteſt oss blijd, Naadar Fiehyrdslañ frijd, Fæatækum opnaſt Lijd.

Himna-Braud ei þad er, ad nu medtokum vier, Helldur med siaalfum sier, Sedur oss DRotteñ hier.

Gud hafde ei Edra neitt, Oss so þad feinge veitt'

veitt, Helldur eñ sitt Hollded eitt, Hvors vier nu fœum neytt.

Oss Molldar-Madka hañ, Med þessu nœra vañ, Hvorneñ þa hata kañ, Holld sitt þad med oss fañ?

Utdrijfur Andleg Mein, Öll þesse Fœdañ hrein, Lijfkroptug Lœkning ein, Linande Daudañs-Grein.

Þad Braud er best til Sañs, Balsam Odaudleikañs, Grœdt fœr og Hollded hañs, Hvorskins Stoor-Glœpe Mañs.

Hvar veit nu nockur Mañ, Neirn Hlut so bañvœnañ, Ad giete ei grœddañ þañ, Guds Daude sem allt vañ?

Hvar kañtu Sœl mijn siœ, Satans Skeyte so hnœ, Ad Nœdar-Skiolld orke œ, Oss sem JEsus nam fœ?

Hvar hellst œ Heimsins Viood, Hœttulegt Mein so stood, Ad JEsu Blessad Blood, Boot sie ei harla good?

Helgasta Holld þad er, Hvort nu medtokum vier, Lijtur þvi Himna-Her, og Hatijgna Englarner.

Livomar hier Lijfs-Trie mœtt, Lauf-Blod þess fœ allt grœdt, Og aflagad Endurbœtt, Allt Naut giorande Sœtt.

Fagne nu allt hvad er, Er skylldt Gud lofum vier', Vier giorum Packer þier, þier sem oss Myskun tier, Amen.

XX. Psalmur

Um̃ þad, hvorneñ Madur skal sig til-reida adur eñ hañ geingur til þess hæ-verduga Alltaresins Sacramentis.

Christi is providus hospes.

Þw Hiarta þitt sem þu kant best,
Þig kallar JEsus sier fyrer Giest.

Ton, JEsus Christus ad Jordan kom, etc.

Vor sem ad Herrans Hold og Blood, higgur sier ad medtaka, Leindardoom Guds þad þecke Þiood, þvi skal sig best Ransaka, so sem Postuleñ Paulus tier, um̃ proofun Christi Sauda, Afelle so ei ete sier, eda i Lijfs Stad Dauda, sem aflar Saalu Nauda.

Þesse Proofun hun Andleg er, um̃ hana fellur Næda, Mold og Aska er Madur hvor, Madka og Orma Fæda, af Jordu̇ne uppreñur Mañ, af Jordu̇ne hier næreſt, ad Jordu verdur aptur hañ, i Jordu̇ne fortæreſt, wr Jordu aptur-færeſt.

Hvad er Mañskiepnañ añad eñ, Andstiggelegt Blood Sæde? Til Omaks fædaſt aller Meñ, vodum falla Lijfs Giæde, Hiervistar Stunder hefur fær, Hiervistar Rauner margar, hiervisteñ þe ar hentaſt staar, Hiervistum Daudeñ fargar, Hiervistar Bloom ei biargar.

I Fæd-

I Fædingu veit eingeñ hvad, um hañs Hage þa skiedur, a Dauda-Stundu eins er þad, Æfeñ dregst Sorgum medur, oll skopud Skiepna eckert er, er þo Madureñ miña, i Auglite sijns Herra hier, hier vegna Synda siña, er þær þo ecke viña.

Kvolldmaaltijd Guds nu siaaum señ, sijna med Leindardooma, Sacramentum þad merke Meñ,- Meddeiling Christs Lijkama, Lijfsins uppsprettu Lind þad er, Lijf og Naad sem oss giefur, Lijfkrsptug þesse Lækning hier, Lifsins Grand allt af skiefur, Lijf eilift i sier hefur.

Petta vors HErra Holld og Blood, hvørt oss til nautnar kisre, helgar og gisrer Heimsins Piood, Heilags Anda Mustere, læknande andleg lemstrar Saar, læknande Synd banvæna, Lækning þesse og Lijfgun klaar, læknar Guds Bæn alleina, Riettrwader þad reina.

Fagne nu Christi Brwdur blijd, Brwdgumans Roddu hlijde, i Brwdkaup Lambsins boden frijd, Brwdkaups Klæde sig skrijde, Brwdkaups Klæde þad besta Hnoss, Brwdgumans er Riettlæte, Brwdkaups Skrwda þeim bw þu oss, Brwdgumeñ JEsu sæte, og leid oss i Lijfsins Mæte, Amen.

* * * * * *
* * *

XXI. Psalmur.

Um Christi Uppstigning.

Cum Christo | ascendere nostrum est.

Uppstigning Christs er Upphefd Mañs,
Uppstijga skulum vier til hañs.

Ton, Aull Christneñ gief ad Gaum, etc.

SJaa þig mijn Saal um̃ krijng, Siaa nu Christs Uppstigning, Siaa nu hvert Gagn hun giefur, Guds Rijke opnad hefur, DRotteñs Lof Lijdur magne, Lijffins Jñgaungu fagne.

Lijfs voru luktar Dyr, Lukt var Paradys fyr, Eñ Christi Uppfor kuñe; Opna þañ Veg Saluñe, DRotteñs Lof Lijdur magne, Lijffins Jñgaungu fagne.

Ofañ stie hijngad hañ, Hier so Riettlætte Mañ, Eins lijka upp nam stijga, Oss ad giora Dijrdlega, DRotteñs Lof Lijdur magne, Lijffins Jñgaungu fagne.

Sem Brwdur blijd i Lund, Brwdgumans gyrnest Fund, Saal mijn laat þig so launga, i Lambsins Brwdkaup iñgaanga, DRotteñs Lof Lijdur magne, Lijffins Jñgaungu fagne.

Af Fialle Oliveti, uppstie vor DRotteñ þvi, Frid og Sætt framberande, Fognud Samvitskum sende, DRotteñs Lof Lijdur magne, Lijffins

Jñgaungu

Jñgaungu fagne.

Med honum maattu þa, mijn Sæl æ Fialled gæa, Goodum med Gyrndar-Hootum, Gior þad eñ ecke Footum, DRotteñs Lof Lijdur magne, Lijffins Jñgaungu fagne.

Fiall merker Himeneñ hæa, hañ skalltu gyrnast æa, Sliettlended, Heimsins Hrecke, hvorium þu fylger ecke, DRotteñs Lof Lijdur magne, Lijffins Jñgaungu fagne.

Bethania eitter, Angistar-Hwsed hier, giegnum þad Leid þeim liggur, Lijffins til ferdast higgur, DRotteñs Lof Lijdur magne, Lijffins Jñgaungu fagne.

Hvor Sæl sem hyggst ad fæa, Til Himeñs med Christo næa, Goodverkum giarnañ safne, Gudhrædd, Eñ Vondu hafne, DRotteñs Lof Lijdur magne, Lijffins Jñgaungu fagne.

Guds Barna himneſk Holl, Heilog og blessud oll, Saurugt kañ sijst ad lijda, Synd mæa þar wte bijda, DRotteñs Lof Lijdur magne, Lijffins Jñgaungu fagne.

Hañ sem Gott hyggst ad fæa, hañ sem Gud gyrnest stæa, hañ skal sier hier fyrst hega, Hañs i Augsijn Gudlega, DRotteñs Lof Lijdur magne, Lijffins Jñgaungu fagne.

DROTTEN gief Dugnad þu, DROTTENS Bod rækium nu, DROTTENS Dijrdar-Prijde, DROTTEN oss alla leide,

DROTTENS Lof Lijdur magne, Lof DROTTENS alldrei þagne, Amen.

XXII. Psalmur.

Uiñ Heilagañ Anda.

Electos Deus obsignat spiramine Sancto.

Utsender DRotteñ Anda siñ,
Jñsigle i Trwud Hiortu iñ.

Ton, Nu hesst Nootteñ og hilur Dag, etc.

NA vor HErra til Himna stie, Heilagañ Anda ofañ-sende, yfer Postula alla fyrst, A Hvijtasuñu i hægum Gust.

Bæn og Eindrægne blifu i, Bænar Andeñ kom yfer þa þvi, Samband Elskuñar siælfur hañ, samañ batt Trwñe Gud og Mañ.

J Reide-Ellde ofañ foor, æadur Fordum Gud Skapare vor, J Astar-Loga Ande hañs, Ofañ stie nu til Syndugs Mañs.

So sem þad JEsus Son Guds var, Sendur Heime til Frelsunar, Eins kom Heilagur Ande nu, Oss ad helga i riettre Trw.

Saal verkar Lijfed Lijkamans, Limaña Asi og Hræring hañs, Allt eins Heilagur Ande kañ, Andlega hræra og lijfga Mañ.

Salomons Hws vid fyrstu Foorn, fillte Guds Dijrd i ytstu Horn, Vid Bæn-Offur Hws Hiarta þijns, Heilags Anda Dijrd filler eins.

Sa Helgum Anda yfer bijr, Athofn siñe til besta

snijr

snijr, ollum vill giarnañ gagnast hañ, Guds vors i þvi Sporgaungu Mañ.

Helgum Anda sie haatt Lof tied, Hædstum Fodur og Syne med, Fyrer Astgiafer allar señ, Amen af Hiarta sijnge Meñ, Amen.

XXIII. Psalmur.

Uñ Vegsemd Heilagrar Christne.

Christi est Ecclesia Sponsa.

Vid Giædsku DRotteñs gledinnst vier,
Guds Christne JEsu Brwdur er.

Ton, A eirn Gud vil eg trwa, etc.

BEim ad i tæku Toome, Trwud Saula med Packargiord, ad Gud þiñ Fader froome, Fieck þier Hæle hiaa siñe Hiord, þad er hañs Christneñ klaara, Christi Uñustañ trw, Eingeñ Afellis Baara, Orkar þier dreckia nu, I Or: Guds Barna ertu, Iñleidd og geymd i Hlie, uñ heñe og allt eins vertu, Sem Andleg þijn Mooder sie.

Ma hun þvi heita Mooder, Mey og Trwlofud Brwdur ein, ad Andleg Born alltijd fæder, Einum Gude i Trigdum hrein, Hollds Villd og Heim sins Hrecke, og herfelegt (Satans) Grei, þessa vill þijdast ecke, þvi er hun skijrlijf. Mey, Soddañ Frw sier til Handa, Son Guds Trwlofa vañ, og heñe siñ eigeñ Anda, I Egta-Pant skeinkte hañ.

Pad Skip ma Christne kalla, Sem Christur sialfur iñañbords er, Trw er Stijred, Stoorn

alla

alla, Sterkur og Vijs took Gud ad sier, Mastur i Skipe midiu, merker Christi Kross-Trie, Einglar hafa þar Ydiu, O-hætt so Baatnum sie, Segled er Orded hreina, Ande Guds blæs i þad, Leid kañ so Lijdum beina i Lijfs Hofn og Sælu Stad.

Christneñ er Vijntried væna, og Vijngardur sa sem Friofgun vañ, Blood JEsu giorer þañ grænañ, Gud hefur sialfur plantad hañ, uñgyrtur alla Vegu, Einglaña Verndar Mwr, hañ groof þar vijst Vijn-þrwgu, var þad hañs Pijna swr, Dijrdarleg D Rottens Lilia, Daavænt bijdur hun Gied, Vonder Pyrnar þo vilia, vara heñe upp med.

Eñ er Christneñ sw Kviña, klædd og uñgyrt var Sooluñe, þad skal þa Pijding siña, þetta Christi er Riettlæte, Tungled hun trad med Footum, tel eg þad Heimsins Priæl, Satan med svikum liootum, sijdst viñur heñe Tæl, Koldsck itra aasijndum iñra þo daafalleg, þwnglega þreingest stundum, þreitande Krossens Veg.

Er hun vijst Andleg Mooder, under Krosse þo stendur nu, berande noogar Nauder, Natturu Palmvids hefur sw, Vijntried þad vex þess betur, sem verdur þvi geinged nær, Christneñ eins aukest gietur, þa Añstreimis þwngañ fær, Guds Dottur Heimur higgur, Hrak mest og Vanþeck gaf, Tæra bikar þa þiggur, þeigiande dreckur af.

Soddañ

Soddañ Tign Saal mijn siæadu, sem Christneñ hefur leint og liooſt, Heimſins Hiegooma smæadu, hallt þier vid heñar Moodur-Briooſt, þu ert iñañ Skips Borda, wtſteip ei siælfre þier, Lenda ſkallt fyrſt og ſkorda, Skieria-Bodum þig ver, haga ſo hierviſt þiñe, ad hreinſunar sie þier Stund, og Bloomlega Brwde siñe, Brwdgumeñ hijr i Lund.

HErra þijns Hille mundu, hañ er Vijntried eñ Kviſtureñ þu, groodurſett i hañs Undu, Avoxt goodañ þvi færdu nu, ſa oſs i Samlag kiore, siñar Chriſtne nu hier, a Hæd til hiñar bere, sem hrooſande Sigre er, Hiælpe oſs helge Ande, Hofn og Lendingu ad næ, a Lifande Maña Lande, og Liooma Guds Dijrdar siæ, Amen.

XXIV. Psalmur.

Um þad hvorneñ Gud hefur fyreræt lad alla þa Trwudu til Eilijfrar Sælu.

In Chriſto Electio facta.

I JEſu Gud oſs wtvalde,
Til eilijfs Lijfs i Dijrdeñe.

Ton, Gud þañ Eingel siñ Gabriel, etc.

EF þu Saal mijn, Utvalning þijn, Efar i Hiarta þijnu, horfdu þa fyrſt, æ HErrañ Christ, hañs Fæding, Lijf og Pijnu, I honum þu, wtvaleñ nu, I honum trwud vertu, Oſka-

Barn

Barn Guds þa ertu, Fyrer utañ hañ, þarf eingeñ Mañ, Goods vænta sier, Gud slijkum er, eirn fortærande Elldur, Utvaleñ mœa, sañ-kallast sœa, sier fast vid DRotteñ helldur.

Þvi er þad Preñt, sem þier fær kieñt, Þetta eñ gior ad skilia, Guds Myskun sw, þratt þiggur þu, þier sijner fyrst hañs Vilia, Forþienan Christs, Er Vottur viss, Vill Gud til Lijfs þig leida, Liet hañ þvi Son sijñ deyda, Ande hañs þa, er þridie sat, I Ordenu hañ, upplijser Mañ, Aast-Verk DRotteñsso skilie, Gud soor þañ Eyd, ad einskis Deyd, Eda Fordœming vilie.

Saal mijn þu sia, Þriœ Stoolpa þa, Þijn Utvalning œ stendur, Gud þig tilbioo, af aungvu þo, Er hier hiñ Fyrste kiendur, Sijdañ þa snaud, I Synd varst daud, Son hañs þig Endurleyste, og fallna œ Fætur reiste, Þridia Stoolpañ, Þijna Skijrn fañ, Guds Barn i Trw, giorer þig sw, gaumgiœf þu Myskun slijka, Af þvi hun hier, So undañ fer, Epter-fylger hun lijka.

Alldrei þu kañt, fullgrunda grant, Gud hvad þier velgiort hefur, hañ lœgde sig, Eñ leyste þig, Lijf fyrer Hel þier giefur, hañ hiellt þier fast, So hætt ei dast, Hañ þig villta vid-riette, I voskvad Haglende sette, hañs Hendum i, hvijler þu frij, Hañ Helll þijn er, hañ gaf sig þier, honum mœtt vijst behallda, hañ þijn geine, honum Lof sie, hier og uñ Allder Allda, Amen.

XXV Psalmur

Uiñ pad, Hvors mikels Goods ad Bæneñ fær Orkad.

Penetrant suspiria Cœlum.

O hvad Trwud Bæn orka kañ,
Uppstijgur hun i Himna Rañ.

Ton, Sæler eru peir aller nu, etc.

O hvad Bæn Mañsins osiug er, sem wthellest a Jordu hier, I Hædum allt kañ verka, Himensins Lykell heiter pvi, hun er vor Skiolldur Raunum i, sigrande Satan sterka. Eirn Mwr-Veggur pvi orka maa, ad Ovinen sijst i Hollu naa, eins hepter hun Guds Reide, hun er vort Tilflugt Hormum wr, hun er vor Erendsreke trwr, hun kañ til Himna leida.

Gyrnest pu komu Græderans, Gudhrædda Bæn laat leita hañs, hun mun hañ fullskiodt siña, gyrnest pu nu i Naudsyn hier, Naadar Dyr DRottens opnest pier, pad kañ hun vel ad viña, ef pig pyrster i eilijft Gotz, andleg Hella er JEsus oss, Bænar-Vond hafdu i Hende, slaa pu honum pa Hellu a, Herrans Naadar-Vatn giefst pier pa, allskonar Bol bætande.

Ef pu villt Gude offra hier, einu pvi honum beckast er, trwud Bæn pijn er petta, saa goode Ilmur Sætleikans, sem hun færer i Augsiin hañs, stiller Guds Reide rietta. Ef med honum

villt

villt umgaungaast, elskadu þa Bænrækne fast, ef þu villt eirneñ smacka, hvorsu sætur ad HErrañ sie, i Hiartans Hws med Bæneñe, hañ skallt iñleida og locka.

Bæneñ skal vera skickud riett, skinsamlega fyrer Gud framsett, Trw good med Lijtelæte, audmiuk, forsiaal og alldiarfleg, Æru 'Guds stunde jafnañ misg, Naungans Gagns og giæte, Bænar Hwsed sem Hiartad er, fyrer hvorskins Ovin læsa ber, eñ opna einum 'Gude, sa JEsus sem oss bidia baud, bænheyre oss i allre Naud, og til Lijfsins iñleide, Amen.

XXVI. Psalmur.

Uñ Verndan Heilagra Engla.

Sanctis sacer Angelus astat.

Oss til Giætslu at alla Hlid,
Englaña DRotteñ sender Lid.

Ton, Gisrvoll Christneñ skal glediast nu, etc.

SJa hier Guds Myskun Saala mijn, hañ setur þier Engla-Skara, Ad greida þiñ Veg og giæta þijn, og grandvarlega bevara, Ecke þurfum nu undrast vier, þo adrar Guds Skiepnur þiene oss hier, fyrst Englar ei þad spara.

JEsus vort Hofud Andlegt er, Engla-Vernd fieck hañ rijka, Limer hañs erum eirneñ vier, Oss geima þeir þvi lijka, at Himnum eiga Andar þeir, uñgang-

umgaangast med oss sijdar meir, þvi tiæ nu Pioonkun slijka.

Daniel leystu Lionum fræ, Loth vr Sodoma Ellde, Einglar vor þañeñ geima og gæ, vid griñu Satans Ofhellde, Saulernar flitia Sælu i, sem bæru Ondu Lazari, Drotteñs i Dijrdar-Vellde.

Heilager eru Einglarner, Eins skyllder Saal mijn breita, I Augsijn þeirra þad eckert gior, Oesæmelegt mæ heita, Hreiner þeir slija, Synd es siæ, so sem Bijflugur Reiknum fræ, og Dwfur Odaun hata.

Glede-Vijn eru Einglum hier, Ydrunar-Tæreñ Mana, Gledium þa þvi og giorum vier, greida Ydrun Syndaña, Andleger eru Andar þeir, Andlegt ber oss þvi stunda meir, So faum Filgd Einglaña.

O Gud sem lætur Eingla-Her, oss nu æ Hondum bera, og læanga Reisu leida hier, Lijfs uñ Eyde mork þvera, Læt þa somu þa Lijf vort dvijn, Leida oss iñ i Dijrd til þijn, uñ oss þar æsamt vera, Amñ.

XXVII. Psalmur.

Uñ Slægd og Uñsaatur Diofulsins.

Qvis norit Dæmonis astus?

Hvor kañ vid Fiandañs Flærd ad siæ,
Fall og Svikræde bruggar sæ.

Tön, Fader vor sem a Himnum ert, etc.

TAk þig i Vakt, þu Veslug Sæl, Veidar-
þeñ Satan bijr þier Tæl, umsitiande hvad
orka kañ, O-tal Svikræde bruggar hañ,
feller Mañ fyrst i Synder sæa, sijdañ Noogber ofs
Gude hiæa.

Syne Guds bioo hañ Svika-Mein, Sikta vill
de hañs Læresvein, Adam felldum i Armood veik,
I Christi Skoola Judam sveik. O hvad hægra
þeim Ovin er, ofs ad Tældraga Veika hier?

Alla Vegu hañs Umfall rijs, Athofn hvorre er
Snara vijs, Medlætis List er Metnads krijng,
Mootgæange filger Orvænting, vid Aura-Safn
fær Agyrnd fest, alla Gudrækne hindrar mest.

Matnad Ohoofe I-netiar, Embætte Snoru
Leteñar, Yferbodan fær Agyrnd skied, Umvendun
filger Reide med, Umgeingne sparar Ofund sijst,
Upphefdeñe er Drambed vijst.

I Muñeñ leggur Lijge hañ, Lioota Huxun i
Hiartans Rañ, sierhvorn Lim Mañs til Synda
droo, sauruga Drauma opt til bioo, alla Stade
hañ Ottast þarf, O-preittur fremur Svika-Starf.

Af þvi Trwud Sæl ad þier gæa, Andleg Her-
Vopn þig tak uppæa, Sañleiks Lindañ þier brwka
ber, Bryniu Riettlætis fæadu þier, I JEsu Under
lñfiij þu, wr þeim Biargskorum ver þig nu.

Trwar-Skiollden þier tak i Hand, til ad wt-
slockva Satans Grand, hun fær wr Stad so Fiöll
eñ fært, Freistne og Efa vel fortært, Hialpræd-

ets

set þier Hiaalm uppaa, Heilog Von mijker allskins Praa.

Sverded Andañs sem Ord Guds er, Jñblæstre Diofuls moote ber, Ef þitt Saalar-Skip Afoll fær, allskins Freistinga Bilgiañ slær, med hreinre Bæn vek HErra þiñ, Hun deyfer Satans Skeyteñ stiñ.

Veitstu best DRotteñ Vanmætt Mañs, veitstu best Orku Freistarañs, Vorum Her-Skrwda vill hañ naa, Vor Merkis-Madur siertu þa, Jos strijdande esl vort Raad, J þier so fæum Sigre naad, Amen.

XXVIII. Psalmur.

Nockrar Lijfs-Reglur hvorneñ Meñ skule sier Christelega haga.

pietas Sapientia summa est.

Guds Rauda Saal mijn giættu mest,
Gudrækneñ ein er Vitskañ best.

Ton, Hvar munde vera Hiartad mitt, etc.

LIfs-Reglur hollar heyred eñ, Hugfested Borneñ smaa, Dauda Eilijfd og Doomeñ señ, Daglega þeinked aa, Nærsta misog þetta naalgast Meñ, naum er Lijfs-Stund og saa, lage þvi hvor so Lifnad siñ, ad lende hañ Gude hiaa.

Ovijst er þad hvort ungur Mañ, Elle-Dögunum nær, Ydrun sende þvi undañ hañ, audur eñ

Dauden slær, margur hastare Hel-Stund sañ, helldur eñ meintum vær, Nu i Dag Lijk saa kallast kañ, Kongur lifde i Giær.

Vogadu ei fyrer Vinskap Mañs, ad viña hvad Oriett er, þvi Guds er eins eñ ecke hañs, yfer ad dæma þier, þeim Hylle DRotteñs Doomarañs, Daglega afla sier, þa Reikning heimter Lijds og Lands, Lijnkind i Maalum tier.

Ottastu Gud og uñ sem ber, Añast Naaunga þiñ, Ovin þolugur Illt ei gior, ollum vert Goodvikiñ, Laat alltijd nockud aageingt þier, ad gaa Dygda-Veigeñ, DRottne lifer þa deya fer, Saa deyder Vilia siñ.

Umgeingne þijna og Athofi[illegible]est, allskonar Dygdum prijd, Poleñmoodur þ[illegible]iter vest, Vidmoots-Hegdun sie blijd, allt þad hvorn Dag þier yfersiest, umbæte Kvolld-Bæn frisd, Eñ þad þu margt Gott Ogiordt lietst, ydre þig fyrr og sijd.

A Hædum uppe Hlute Priaa, Hugleida skalltu mest, Auga Guds fyrst sem allt kañ siaa, og Eyra sem heyrer best, Samvitsku-Book er Pridia þa, þar aa allt skrifad siest, Petta skylde oss fæla fraa, ad sijsast hvad giegner vest.

Umlidnar Synder aangre þig, agta lijtt Stundlegt Fie, Eilijf Giæde sie gyrnelig, gief fraa þier Uggleyse, Vonum fyrr Daude sijner sig, Syndga þier Obeckt sie, skil þig vid Heimsins Hreckia-Stig, Hlijdne laat Gude i Tie.

Hreinlijfe Mañs er hættast þa, Hollds-Vellyst-

ing

ing er mest, Lijtelæte þad looga mœa, Luckañ fær aungvañ Brest, Niettsijne hellst kañ Hæped staa, Hondlun stoora vidfest, Gyrnst þu ei framar añad aa, Eñ þocknast Gude best.

Stunda þu so ad vera vijst, sem villt ad halldeñ siert, Añars Heims fylger oss þa sijst, utañ hvad hoss dum giart, I HErrañs Augsyn hvorn Dag fyrst, hier so vel snideñ vert, ad Ottest ei þo audnadist, Eins dœmest og þa ert.

Set þier Lifnadar Leidrietting, Lijfs medañ aud ed er, saa Heims Forsocktun hellst er krijng, Hylle Guds aflar sier, Packlætis er þad Aminíng, Ef þig Velgeingne skier, Eñ hitt Ydrunar Uppvakning, ad þu Mootlæte ber.

Þitt Lijfsins Tak-Mark lœttu þvi, Lausnarañ Gud og Mañ, stefndu aa hañ, þvi Nœd hañs nij, Nytsemd alla þier vañ, Elskañ þig hefie Hœder i, hallt þier so fast vid hañ, hreint Lijtelæte Hofmoods frij, honum best þocknast kañ.

O DRotteñ kiær sem siœlfur sier, soddañ vier gyrnunst fœa, vertu oss nær so viñum vier, Vilia þijns jafnañ gœa, Lof þitt og Æru eflum hier, Eñ sijdar Himnum aa, Siœum þig vær og Sijngjum þier, Santus og Gloria.

XXIX Psalmur

Uñ pad, Hvorneñ vier skulum Uggleysenu fraa oss hrinda.

Secure Vivere Mors est.

Vocktum vier oss vid Uggleyse,
Ugglaust Lijf helld eg Daude sie.
Ton, Eirn HErra eg best ætte, etc.

TVer uñ pad hugsa villde, hvad tregt ad hialpast er, alldrei so Ugglaust skyllde, Ana fraṁ sem nu skier, I alla Stade ollum, alla Tijma er hætt, Einglar i Himna-Hellum, hafa pvi lijka mætt.

Adam var Ohætt eige, I sællre Paradijs, So fiiell fraa Sañleiks-Veige, Salomon harla vijs, David sa mæte Madur, Mañ-Slag og Hoordoom vañ, hvorge finst hier sa Stadur, Hættulaus feigiast kañ.

Yfer hier uppe grunder, Eirn Gud sem stygder nu, Helvijte heitt nidre under, hvort vijst forpienter pu, Bak til er Glæpa-Geimur, Giegnt Augum Doomuriñ, A allar Hlidar Heimur, Hier nu Eiskhuge piñ.

Hygdu ad hvadañ siertu, hvar af pijn skaṁast mætt, athuga eins hvar ertu, Andvarpa sijdañ hrætt, Grunda hvert Leid pijn liggur, Lifdu pvi Uaglaus sijst, Fraṁsijn til Himens hyggur, Hlid miodtt vandratad vijst.

Ef

Ef ad þu allskins Mæte, Á Himnum gyrnest fa, Í giegnum margt Mootlæte, mattu fyrst ganga þa, Coronu es kijs ad hlioota, Kallmañlega þa strijd, þeim er bein Leid til Boota, Sem bugar ei Mootgangs-Hrijd.

Efe Mañs oll maa heita, Orusta Hættu mest, þa oss sijnest vel veita, vor freistar Satan vest, So snart sem sofna hyggium, Svikareñ vaka kañ, Vopneñ þa vær asleggium, Vielfullur bryniast hñ.

Hvor kañ hier fastañ siña, Fogmud Jardrijke a? Allt þad vill Odum liña, Oss sem nu gledia maa, Eñ hvad oss aangra kuñe, alldrei til Purdar fer, Uggleyse eingeñ uñe, adur Strijdslokeñ sier.

Doomareñ Christur kiære, kiemur þa vonum ei, vel þier þvi vaka bære, vertu sem forsiæl Mey, Laat þig ei Verolld villa, Varfærlega frañgaa, Gietura alls hiñs Illa, Uggleysed heita maa.

O Gud sem gafst oss Anda, Gott ad uppbyria nu, Laat oss stoduga standa, ad stunda hvad gyrnest þu, Fraa Illu oss bevara, eñ þa Hiervisteñ dvin, Uñ oss med Fride fara, Í Fodur-Land heim til þijn, Amen.

XXX. Psalmur.

Uñ þad, Hvorneñ Madur skal bera sig

ad breita epter Hegdan Christi.
Sit vitæ regula Christus.
Skodum Lijferne Lausnarañs,
Laatum oss fylgia Dæmum hañs.

Med sama Lag.

Mælsarañs er Framferde, fegurste Speigell vor, Uppfræding oss þad giorde, orkum hañs Dygda-Spor, Öll vor Heill er Christs Pijna, eñ hañs Lijferni hier, Heilaga Hegd un sijna, hvorskins kieñande er.

Sa sem vill sijdar rijkia, J Sælu DRottne med, hañ skal fra Vondu vijkia, Vilid hañs stunda og Gied, Lijfs-Reglum sem oss sette, siñe med Hegd an hier, giller sig epter-riette, Elske hañ hreint sem ber.

Hvor sem vill (vor Gud sagde) vel epterfylgia mier, Siñ Kross skal sa ad Bragde, siælfur fyrst bera hier, Sa sem kañ sier afneita, sijna uñ Lijfsins Tijd, Aast Guds og Elsku heita, æviñur fyrr og sijd.

Gior þu oss Pijde HErra, þijna Spor-gaungu Meñ, fyrergief vort hid verra, Veglegust Eining Preñ, veit þu ad vort Framferde, venest lijkt þijnu hier, So ad oss eilijf verde, Vnunar-Vist hia þier, Amen.

XXXI. Psalmur

Uñ þad, Hvad þad sie ad afneita sialfum sier.

Ille negat Christum, qvi se non abnegat ipsum.

Hvor ei afneitar siælfum sier,
Siælfum Christo afneitar hier.

Ton,

Ton, Allt mitt Raad til Guds eg set, etc.

HEyr mijn Saal hvad þiñ HErra tier,
Hvor sem vill epterfylgia mier, Sier skal
siaalfum afneita, Elske nockur sig siaalfañ
mest, soñ Aast til Guds þar wtrijmest, So maatt
ei Saal mijn breita.

Sa eigeñ Vilia mæler moot, med þvi deyder
siaalfs Elsku-Root, Christs Læresveirn kañ heita,
Ast til Guds er ei alvarlig, utañ Mañ hate siaalf-
añ sig, so skalltu Saal mijn breita.

Hvad sem eirn elskar umfram allt, er þad ha-
ñs Gud sem meina skallt, hellst mune Vegsemd
veita, hvor sem mest elskar sig siaalfañ, sig gior-
er vijst ad Gude hañ, so maatt ei Saal mijn
breita.

Abraham stoorar Frægder fieck, Fodur-Lande
þa wt af gieck, fws til framande Sveita, And-
legur Guds Mañ ertu þa, Elsku siaalfs þijns ef
geingur fra, so skalltu Saal mijn breita.

Med sama Auga eingeñ kañ, upp og nidur ad
lijta señ, eins vill þad ervidt veita, ad uña sier
af Alwd skaast, og elska Gud af somu Ast, so
maatt ei Saal mijn breita.

Uñ Bloomstur nockur ort þad er, epter So-
olu þau snwe sier, sem Solseqvia heita, Afbr-
ags kostum og Heidre hier, hnijga so eins ad
Gude ber, so skalltu Saal mijn breita.

Oll verk sem koma af Aast og Trw, i Augsijn
DRottens vel skarta nu, þo oss sijnest aum hei-

ta, eñ af ſiælfs Elſku ef fraṁ gæt, ecke þocknaſt þau Gude þa, ſvo maett ei Sæl mijn breita.

Sæt afneita ſier ſiælfum kañ, ſijna Vegſemd ei gyrneſt hañ, Guds Æru giarn ad leita, allt gott þiggium af Hende hañs, honum ſkal giefaſt Dijrd til ſañs, ſo ſkalltu Sæl mijn breita.

Hvor eigeñ Vilia A-hlijdeſt, Adams Dæme ſa ſkode fyrſt, Guds Vilid ei giorde ſkeita, Aſt hañs og Farſælld af ſier braut, olle Lopun og Mañſins Praut, ſo maett ei Sæl mijn breita.

O! Madur Gude Offra þu, eigeñ Vilia ſo kantu nu, ſiælfum þier ſeñ afneita, Dotteñs Vilid ſkalltu meta meſt, mundu hañs Æra eſt eſt beſt, ſo ſkalltu Sæl mijn breita.

XXXII Pſalmur

Uñ þa riettu Hvijld og Roo ſemd Sæl areñar.

Domino mens nixa, qvieta eſt,

Hiartad þitt æ vid HErrañ ſtid,
Hiartad þitt fær þa Roo og Frid.

Lon, Mon eg Olucku ei moote ſiæ, etc.

Var vilttu Sæl mijn Huggun fæ? Hvert Skiepnum hiær, higgur þier Hælis leita? Oh nei, þeim ollum ædre ert, ei fæ þier giort, rietta Hægd Roolegheita, JEſus eirn er, allt þarflegt þier, hañs Undum

i, uner þu frij, Gyrnd þijna vill hañ veita.

Brwdur hañs ert, þvi cattu fast, hañ adhyllast, og uña allra fyrstum, halltu þig lijka hañs Bw-Stad, hættu ei þad, adra añast ad Vistum, i Aura-Nægd, er ei Hug-Hægd, hvorge hier mœa, Hvijld nie Noo fœa, fyrer utañ Kongeñ Christum.

Metord og Vellist margur Mañ, meina Hvijld kañ, og Hug-Boot Sœlu siñe, O-gunst Mañna ef adgustar, eins stodug var, sem Stræa Storm standast kuñe, Mañna Lofstijr, misg er ofs rijr, Utvaldra Prijs, añars Heims vijs, hañs trwe eg Lof ei liñe.

Ond vor er Lifed Lijkamans, Lijf Sœlar Mañs, er DRotteñ eirneñ lijka, riettu Lifse hun lifer þa, laus Slisum fra, Jbwd hañs hefur rijka, añars er daud, Jlls rijk, Goods sñaud, Hvijld hvorge fañ, hitter þvi Bañ, lœtur sier Fiand-Meñ flijka.

Hvor sem vid Gud sier hallda kañ, Hvijld Sœlar fañ, Druggur Heims uñ Haudur, gladur er vijst i Sorgum sa, sigrande Prœa, lifer þo lijtest daudur, Ast-gisf Andans, er Unun hañs, hatande Heim, siñer lijtt Seim, DRottens Nœd er hañs Audur.

Hreinsa nu Herra Hiartad mitt, Herberged þitt, Uñusteñ Andar miñar, Gud velkomeñ til Gistingar, gack þu iñ þar, uñ mier J-bwdar hiñar, og þa Hug-Hægd, Hvijld Nœd og Fr-

œgd

ægd, lofa þu mier, ad þacka þier, uñ Ar Eilijfdareñar.

XXXIII Pfalmur.

Uñ gooda og hreina Samvitſku.

Mens recti Conſcia vita eſt.

Saurugt Lijf morgum Sorger bioo,
Samvitſkañ hrein er Lijffins Roo.

Med ſama Lou.

HVad ſem þu Mañ villt hafaſt ad, huxadu uñ þad, Samvitſkañ ſaurgeſt eige, i Naaviſt heñar varna vid, Syndaña Sid, Sañdæm er þo hun þeye, hun er ſw Book, til Miñis took, allt þad þu hier, Oriett gierer, oglijſer þvi a Dooms Deige.

Med Sañleiks Stijl, ſw ſkrifud Skræa, ſkijrer grant fra, allſkins illu Athæfe, þvi kantu Madur ſinia ſijdſt, Samvitſkañ nijſt, vaknar vijſt vært þo ſvæfe, fwl ſweñ er, færer þvi þier, til Orma þa, ei deia fæa, nagande alla Æfe.

Legg þu þvi alla Allwd a, ad deida þa, fyrer Jdrun Hug hreina, a Vggleiſe nu ecke mætt, ala þa dætt, uñ alla Æfe þijna, Lijfs Book þæg þier, þiñ JEſus er, Lijf Lærdoom Trw, laga ſkallt þu, epter honum alleina.

Hvar ſem þu ert og hvert þu fer, hvorn Tijd er þier, Samvitſkañ faſt filgiande, allt hvad i

hana

hana inlagder, epter þier ber, Illt og Gott uppteiknande, Geimslu-Fied Frw, forvarar nu, skilar þvi þa, þig dæma a, vill þier so verda ad Grande.

Samvitsku Doom frekt forda þier, fyrst same er, sekur Sakarabere, Vottur, Dyblissa Doomareñ, Hrijs Hegning stiñ, sier hvor þvi varfær vere, þa sialf-fws sa, Mæl dæma mæ, sem Vitned var, Vite Sakar, hvar er þa undañfære?

So sem þu leggur allt Kapp a, eilijft Lif fa' Sam-Vitsku haf so hreina, so snart sem Mañe missest sw, missest þeim Trw, missest og Guds Nad eina, Syndaña Sid, varna þvi vid, Samvitsku Kvol, Kvelling og Bol, þarftu sijdst þa ad reina.

Ur Book Samvitsku Illgiord so, med Ydrun þvo, ad lesest ei a Dooms Deige, sañrar Gudrækne set þier Form, Samvitsku Orm, sigrande so hañ Deye, iñvortis Elld, Augna-Tar felld, slockur hratt hier, Huggun so þier, añars Heims endast meige.

Gief þu oss HErra Heims uñ Hrijd, heia gott Strijd, og Trw heilagre hallda, Samvitskañ hrein, þar sie vidfest, sem kuñe best, Sigursæld vorre Valda, so Born þijn ein, hier Hiarta hrein, meige þig fæa, i Sælu siæa, og lofa uñ Alder Alda, Amen.

34 Psalm.

XXXIV. Psalmur.

Um þad ad stunda uppa sannarlegt Lijtelæte.

Qvid homo? qvid bulla? nihil sunt.

Hvad ertu Madur? Hvad Boolan?
Hvorugt er neitt at riettan San

Ton, JEsu Christe þig kalla eg a, etc.

VIrd þu fyrer þier Ond mijn Aum, Eynd-ar-Hag Mannskiepnunar, Lijtelætis so gief þu Gaum, gior ei Synd Drambsemenar, Fæding, Hiervist og Utfor er, allskonar Sorgum vafen, og Kvelling kafen, Umferdar-Neisu hefur hier, hæped þo Nætur Tafen.

Illa fer þier ad upphrokast, Aska og Molldar-Preckur, Andstygdar Sæde adur varst, En nu Saurenda-Seckur, Orma-Fæda snart ordeñ ert, Eigenlegt neitt ei hefur, þa Tijd hier tefur, utan hvad hafder illa giort, er þier þo Hefnda krefur.

Liliu þa DRotten seiger sig, sem ver i Dalverpunum, Eru þad Hiortun audmiwklig, Jbwdar-Kyrkia honum, Pad Bloom maa sijst a Fiollum fa, Firrest HErran Dramblæta, Sem stoorum staata, hefur þeim næsta Ogied a, Elskar best Lijtelæta.

So sem Vatned ei vina kan, Veg forbrecktan uppreña, allt eins Guds Myskun ecke ran, upp til

Dramb-

Drambsamra Mañа, Lijtelæat Saul er Sessen saa, sier fañ ÞRotteñ hægastañ, og Bwstad bestañ, J Augsijn hañs saa miked mar, Mispocka vañ sier stædstañ.

Lijttu mijn Sæl þiñ Lausnarañ, Liet hañ sig stoorum pijna, med Lijtelæte liwfur vañ, Lækna Drambseme þijna, uñ Veg Hoogværdar hefur hier, J Himna-Dijrd iñgeinged, og Frid ofs feinged, Hofmoods-Gotu þvi hupe sier, Himens til kom ast eingeñ.

Vegur Dramblætis Adam er, Uthijsing Paradijsar, hvorneñ mæa hañ þvi þaungad þier, þu Hofmooduge vijsa? Athuga meir hvad Ogiort liest, af þvi sem Skylldañ krefur, Eñ hitt sem hefur, Mañ Kosta Þsgn er ollum best, eigeñ Hroosun hun kiefur.

Dygda-Fiesiood ei maattu Mañ, med Hroosun opeñbera, Añars Diofull vid Drambed kañ, Dijr Grip þeim ræntañ giora, Laat þig ei Hofmood hefia hætt, hvadañ i Afgruñ Lasta, þier kañ ad kasta, Drambseme ecke elska æatt, þa Andskotañs Sæng hægasta.

Allra Lasta er Sæde sw, og soddañ Þerre-Vindur, sem þurkar Bruñ Guds Nadar nu, nærande Maña-Kindur, Vareſt þvi hættañ Hroka-Vind, hvor sem vill Myskun hliota, og Nadar niota, Gud giefe ollum soddañ Synd, sañre med Auðmijkt hata.

Dramblætis-Þrota vondañ vorn, virdstu JE-

sit

su ad græda, Lijtelæte þijn Blessud Born, Bid eg þu villder giæda, Kieñ oss ad feta Ferel þiñ, Framferde riett ad haga, og Lifnad laga, sijdañ leiddum til Lijfsins iñ, Lofa þig alla Daga, Amen.

XXXV. Psalmur.

Uñ þad, Hvorneñ Mañ skal fordast Agyrndena.

Qvis verê pauper? Avarus.

Hvor sa Madur sem agiarn er,
Allra þwngustu Fautækt ber.

Ton, Naatturañ oll og Edle Mañs, etc.

SAluhiealp Mañs sem auglioost er, Elsku mestrar wtkrefur, Agyrnd so hata ollum ber, Argur er sa hana hefur, Hañ vantar mest, hvad hefur flest, hinu lijkt sem hañ brestur, Ovægeñ señ, vid alla Meñ, eñ sier þo sialfum vestur.

Drambseme alls ills er Upphaf, Agyrnd so Rooteñ Lasta, grundadu Mañ hvort Gagn þad gaf, sem giorer hun etper brasta, opt ecke par, þier afrekar, eñ stund um Fallvollt Giæde, Vanblessun skier, illt Audsafn hier, Opocknun Drottens bæde.

Auds med Onæde aflar Mañ, eñ forvarar med Kvijda, sijdañ missest med Sorgum hañ, so vill Æfeñ wtliida, añad hvort oss, þad Aura Hnoss, yfergiefur til lijka, eda vær þad, ianañ Stad, jmser þa Gotze flijka.

Agyrndar Synd er Orgust þvi, Afguda dijrdk-

um

un vesta, ad Skiepnu siælfa setur i, Sæte Skaparans besta, Auds Pirna þar, ei Elska mar, Ofmarga Sæl þeir meida, Ahyggiu med, sært særa Gied, suma i Glotun leida.

Auds gnott nie Orbyrgd ecke kañ, wtslockva Porstañ Aura, þess geiselegar Blosseñ Brañ, sem bored var a hañ meira, trautt Takmark þvi, Auds Agyrnd i, af þier Skilldañ wtkrefur, so ei kasteſt, i Afaruñ itſt, eingeñ Takmork sem hefur.

Sæl mijn ad slijku gief þu Gaum, gior Agyrnd fra þier ræka, Fie ber þu añad ei fyrer Doom, eñ hvad gladder Fætæka, þeirra Hond þier, holl Hyrdsla er, Himneſk eñ fallvollt eie, i hana nu, hvad iñlieſt þu, er þier vijſt a Dooms Deige.

Hvorium ei nægeſt Herrañ Gud, hender þañ Agyrnd vesta, Añastu Madur aumañ Lijd, ecke mun þig þa bresta, O Chriſte kiær, Chriſtne so hrær, Kiærleikans Verk sie frameñ, Agyrnd vel ver, veit oss hia þier, Viſt og Gotz eilijft, Amen.

XXXVI. Psalmur.

Uñ þad, Hvorneñ hættad sie soñum Kiærleika.

Sanctos dilectio Signat.

Audkieñe Trwads Jñra Mañs,
Er Elska til Guds og Naungañs!

Tu, Fader vor sem a Himnum ert, etc

Saurgud Elska ecke maa, utañ Guds Bor
num finast hiaa, Trwar-Lioos kañ ei kvik-
na þar, Kiærleiks-Elldur sem eingeñ var,
Sool og Byrta skilst alldre ad, Elska og Trweñ sa-
ma er þad.

Daudur er sa ei anda kañ, Eins Trw ef brest-
ur Kiærleikañ, Avoxtur Andans Elskañ er, Avoxt-
ur Trienu Vitne ber, Sañ-Christeñ maa ei seig-
iast saa, sem Kiærleikur finst ecke hiaa.

Salomons Kyrkia Bloomañ bar, besta Gulle
ıll forgylt var, Andlegt Hws DRotteñs er þa
skylldt, af Kiærleika sie vel forgylt, og i Hiarta sie
Elskañ fyrst, Ytre Verkum þad bevijsist.

Kiærleikur umber añars Brest, Er hañ Mañ-
Kosta Sæded best, Oll Verk þau virdast Ill og
lioot, sem ecke spretta af Kiærleiks-Root, Christne-
na alltijd efter saa, ædre eñ Trweñ heita maa.

Ofundsiwkur hañ ecke er, Ill-Mañlega ei hag-
ar sier, Goodgiarn, Hoogvær, sier hrokar sijst, hijr
i Vidmoote Fridgiarn vijst, Raanglæte gledst hañ
alldrei af, eckert Rwm vondre Huxun gaf.

Allu trwer og allt umber, ecke leitar þess hvad
hañs er, þo Tungu-Maalum liñe lioost, lijka Spaa
doomum tæmest Brioost, Kiærleikur alldrei af-
maaist, Eikst hañ þo meir i Himna-Vist.

Kiærleiks-Verk Saal mijn kiepstu vid, Christ-
num hlijder best Samlyndid, Sem sijdar eigum
Born Guds blijd, bwa samañ umalla Tijd, Eirn
ykame sem erum hier, Ein Andleg Saal oss stioor-
na ber.

Eins

Eins HErra Piponar erum vær, Eindrægne stundum Born mijn kiær, Samhuga oll i Aast og Trw, Jñbyrdis skylldum lifa nu. O Gud tendra vorn Elsku-Eld, I Anda Helgum fyrer Christi Skulld, Amen.

XXXVII. Psalmur.

Hvorneñ Men skule aastunda Tuckt ugt Lijferne, ann Lostaseine.

Christi Mens casta Cubile.

Osleckad Hiarta og Hreinlijfe,
Herberge JEsu trwe eg ad sie.

Ton, A Eirn Gud vil eg Trwa, etc.

I Reinlijfe hañ skal stunda, sem heita vill Christi Læresveirn, Snoru Saurlijfis Synda, Satan J-netiar margañ Eirn, Vier hofum HErrañs Bloode, hreinsasti Skijrnar-Saa, Lostañs Lifnadar Vode, Leyfest oss ecke þa, I felum og Fiærvist Maña, Foolk drijger soddañ Brest, Augsijn Guds og Einglaña, ættum þa fordast mest.

Afvik vad eingeñ leika, Augum Guds, fela Giord er Mañs, nie Einglana wteloka, Eda og sialfs Samvitsku hañs, Verkaña Vitneñ besse, Varfærne gledia ætt, Lostañs ofbrædur Blosse, bælast i Hineneñ hætt, Eñ sæ Odaun hañ orkar, Allt nær til Vitis frekt, skamvin sw Vellyst verkar, Volæde Æfeñlegt.

Miñing Christi Krossfesta, Krossfeste þijna Holldsins Villd, Umþeinking eilijfs Neista, I þier slockve Saurlijfis-Eld, Ofhita Holldsins Breka, hepte Ydrunar-Tar, Elsku þess æred freka, Otte Guds deyfe klar, Sparseme sa sier setur, sijfelldt i Dryck og Mat, Lastvar so laangtum betur, Losta-Gyrnd fordast gat.

Alltjafnt skallt einhvor viña, Añrijkis Storf, þo Naudsynlig, sijdurkañ Fære siña, Freistareñ þa ad svijkia þig, Davids Illgiordum olle, ad Idiulaus framgieck hañ, Joseph frelste þad Falle, Frijlega þioona vañ, Brosande Bragda-Refur, bruggar þier Svikeñ ill, Banvænañ Hala hefur, hon um þig stijnga vill.

Hætt er Hreinlijfis Bloome, hvar sem Sælgiæte gnæfer frekt, giættu ad Dotteñs Doome, drijg þu þvi eckert svijvirdelegt, I Hoofe skallt Hollded ala, haga Gudlega þier, Heilagt huxa og tala, heyr er Gud allt oa sier, Kiærleiksins riooduft Roosa, xiett kollud Sæl mijn siert, Skijrlijfis Liliañ liooſa, lijka eirneñ þu vert.

Ad sigraſt af sialfs sijns Hollde, Svijvirdeleg Mijnkun vijst er þad, Eñ þad viña med Vallde, Veglegt þyker i allañ Stad, Lastaña Tældrægt Tundur, Torvelldt ad slockva er, vid unga sig Ofaſt bindur, fra Olldruduin Naudugt fer, hiæ Fætækum fyfeſt lenda, fæleſt ei Hreiſe smæ, skañaſt sijn vart hin vonda, Volldugum gista hiæ.

Ill-Gyrnd eins Atferd hefur, sem Aumkunar-

legur

legur Ferda-Mañ, hoogvær fyrst Hwsa krefur, Hrokar sier strax þa kiemur i Rañ, i Hws-bondans Sess sig setur, siñ Prœl giorande hañ, Saal mijn þig siaa uñ betur, sijdst hijser Ovin þañ, Bruna Saurlijfis Synda, sviptu DRotteñ oss fra, laat oss Hreinlijfe Henda, og Himneskum Arfenaa, Amen.

XXXVIII. Psalmur.

Uñ þad, Hvørsu fallvallt ad þetta vort Lijf sie.

Hominum qvid vita? Cylindrus.

Hvad er þo fallvallt Heimsins Rool?
Hvad er Lijf Mañsins? Eins og Hiool.

Lon, Uñ Daudañ gief þu DRotteñ mier, etc.

SEttu mijn Saal i Paanka þier, þessa Lijfs saumt Volœde, Æfe, Heilsa, Laan, Lucka Fior, leikur a grsñum Prœde, Hiartad upphef til Himens þa, Hiegooma Heims i burtu fraa, og gyrnstu eilijf Giœde.

O hvad skamviñ Mañs Æfeñ er, Eirnre Stund fyrre lijdur, sem hardur Straumur hastar sier, hvatskeytlega framskrijdur, þess meir stytteſt sem leingest Lijf, Lifande DRotteñ sie vor Hlijf, og Athvarf aa allar Sijdur.

Lijfed til Daudañs Upphaf er, allskins Mootlœte vafed, Daglega burtu deyum vier, Daudlegu

er Mañs Upphafed, Mid-Tijmeñ þiæest Sorg og Swt, sijdasta Skeided lijdur wt, Otta og Angre kafed.

Midt i Saurnum fyrst myndast Mañ, i Mirkre tekur sitt Foodur, leidest so wt med Angre hañ af Lijfe sinar Moodur, roted Sæde er Efned hañs, eñ Boola Vatns Hier-Visteñ Mañs, endalickt Orma Siodur.

Jord berum vær i Hollde hier, Holld vort verdur ad Jordu, Jordena trodum jafnañ vier, Jard-Hws Lijkamer urdu, þeir sem þar drottna diarfer weir, (Daude og Synd) þad briota þeir, og nijda so nemur Furdu.

Hvad er þad reikna Mañeñ mæa? Mæ hañ Præl Daudans kalla, brothættast Gler og Bóolu smæa, blæcktande Fised Valla, Volundar Hws hañs Æfeñ er, Eindaña Haf og stirisolld þver, Hlioomur, hvellande Bialla.

Vealegre Nit er Lijfed lijkt, ef liuka villtu upp heñe, med Sañleiks Knijf þar siñur frekt, Fwa og Madka iñe, og sem Eple frijd asijndar, eñ hiadna strax og verda ei par, ef hampar þeim Hende piñe.

Heims Audur, Skraut og Hefdar þar, hellst er þeim Eplum lijkur, itra dæfogur æasijndar, eñ i Raun Dupt og Reikur, Sæl mijn hafdu so Heimeñ þa, ad Hiartad fester þar ecke a, hañs Bloom i Visnan Vijkur.

Eirn Gud skickade Ormeñ þañ, er Lundeñ stijngayorde, yfer Jons Spæmañs Hofde hañ, hr-

adt

adt so uppvisna irde, eins so Foreydslu Orma hier, i allt pad sette sem Stundlegt er, so eidest, ad aungvu verde.

Med Bloomlegum Heime ad blomgast hier, best piker peim pvi nœde, med tspudum honum ad Tapa sier, tel eg pad vest Skadrœde. Stijr vorum Hiortum Herra kiær, so hvorju framar pig Elskum vær, og erfum Eilijf Giœde, Amen.

XXXIX. Psalmur.

Uñ pad, Hvad Hiegoomlegur Hlutur ad Verolldeñ sie.

Præstant æterna caducis.
Glised Heimsins forgeingur allt.
Gotsed Eilijfa sijst er vallt.

Ton, Eirn Tijma var sa Audugur Mañ, etc.

SAL mijn elska pu ecke heitt, aumañ Heim, nie pad hañs er neitt, Ellds-Matur allt er petta. Eilijfum Giœdum uñ pu best, Eilijf Velferd er par vid fest, og eilijfs Lijfs Unan rietta. Gyrnest ei Maña Metord hier, miñst daadst ad pvi sem fallvallt er, ad pocknast Gude sie peckast pier.

Laat pier nœgia piñ Lausnarañ, lœrdu ad peckia pig og hañ, Mañon skallt midur stunda, Erfvid Reisa pijn Esen er, er hañ pa Farar-Talme hier, pier ber pad prœtt ad grunda, Faatœk komstu Heimeñ hier, hiedañ eins lijka aptur fer, Mid-Tij-

ma soomer sama Per.

Ofhladed Skip mun sockva señ, so kiefur Audur marga Meñ, lœt þier þvi Lijted nægia, Fiesioodur þiñ er DRotteñ dijr, J Dauda sem ecke fræa þier flijr, mun þad best Meinum hægia, Tapast allt añad Audsafn hier, allra hellst sa þvi safnar sier, J Gude rijkur ef ecke er.

Audur med Onœd aflast kañ, Ahyggiulaust ei brwkast hañ, missest med Swt og Sorgum, Fugla-Lijms hefur Aast hañs Art, Andlegt Fidur ef þeñañ snart, festest þad Mañe morgum, Agiarna Mañsins Omak þeckt, eigeñ Herra er næsta frekt, bæde fallvallt og banvœnlegt.

Miñing Christi sem Krossfestist, Krossfeste þijna Holdsins List, Sœtleik Andañs so smacker, Miñing eilijfs Bruna og Baals, Bœled sleckve þijns Losta-Taals, Krossen þiggiande þacker, J Andlega Foorn þu Offra þañ, einka Son þier Hiartkiœrastañ, Gyrnd þijn Sœl mijn so heiter hañ.

Mioo liggur Leid i Himna Holl, hrufott og Þyrnum hladeñ øll, Roosum vareñ er eige, af Vellist Proskast itre Mañ, iñre nœrest vid Kosteñ þañ, ad Sorgum mettast meige, Otte DRottens skal deida þvi, Daudlegt Hollð þitt hier Heime i, fra þess Klœkium so komest frij.

Um Guds Riettlœte þeinktu þrœtt, þiñ gyrndardoom so hata att og Veigeñ Vellistinga, Hoggormms fladrande Hauseñ er, i Hala Banvœnum Eitur ber, honum vill hañ þig stijnga, siaa til þu

kuñer

kuñer Sigre naa, so Lijfs Koronu mætter faa, JEsus giefe þier Giæfu þa, Amen.

XL. Psalmur.

Uñ þad, Hvørt Gagn ad Freistingar naar gisre Mañe.

Crescit sub pondere Palma.

Under Freistingum eflunst vier,
Eins og Palme þa beigdur er.

Ton, Giædskurijkasie Grædare miñ, etc.

SAñchristeñ Saal þad soomer þier, Sumtijdis reyna Freisting hier, stødug i Strijde sllu, Mootgaangs-Bylgiur þa bijdur þu, betur fester siñ Foot þijn Trw, a Christo Hiaalpar-Hellu, Bols-Strijd, Hreggs-Hrijd, Ad þa snærer, eñ meir færer, Avøxt Trweñ, Sem Allaufgud Eik græn ecke fweñ.

Afl Masis i Strijde marka maa, Megned Trwar so proofast þa, Freistingar fær ad reyna, I Peturs Baat þa Son Guds svaf, Siooreñ æsteft so aa þa gaf, urdu Skips-Meñ Von-vana, Mootkast, Heims hast, Mañe er þetta, Reynsla riett, Sem Ritning kieñde, Reide-Teikn ecke af HErrañs Hende.

Meir er oss hætt i Medlæte, vid margskins Synd, eñ Andstreime, Holdsins Villd Krosseñ kiesur, O hvad morg beisk Aloes Korn, wtrijmande

ſiealfs Pocka vorn, DRotteñ oſs opt iñgiefur, Heims-Akt, Fiar-Frakt, Pyrna peſſa, Hætta hvaſſa, hañ burt ſnijdur, So Hveite goods Aforms hindreſt ſijdur.

Pad ſem Meñ dæma Daudañs Bañ, DRotteñ med ſama lijfga kañ, af Orbyrgd Gnægter gieſur, hvad Hrigd og Angur holldum vier, Huggun og Glede opt pad er, Soott til Smyrſla hañ, gieſur, Kroſs a, oſs ba, Kiærkomiñ, I ſierhvort Siñ, ad ſoñu vera, Polgooder ſkylldum Piæning bera.

Trwfaſte DRotteñ typta nu, Tijmañlega, Eñ ſijdar pu, virdſtu mier Vægd ad ſijna, Laat Hrijſe ſilgia Myſkun med, mier Aumum ſijndu Fodurs-Gied, og næma Nækvæmd pijna, Gud miñ, Prædpiñ, Heimur hatar, Rauner rata, rienar Kiæte, Leid mig i eilijft Epterlæte.

Samaritane Chriſte kiær, kom mier hælfdaudum Prædle nær, a piñe Leid liggiande, laat beiſka Vijn i Synda-Sar, ſijdañ Huggunar Vid-ſmior klar, Mein og Verke mijkiande, JEſus, JEſus, biardu nu, eñ Pol og Trw, laat pverra eige, Eilijfañ Sigur ſo odlaſt meige., Amen.

XLI. Pſalmur.

Grundvollur Chriſtelegrar Poleñmæde.

Tandem Patientia victrix.

Med Poleñmæde prey pu og bijd,
Poleñmædeñ mun viña uñ ſijd.

Lag, O. JEsu Bnd mijn leitar, etc.

MJn Saal med Pockum þyggdu, Pañ Kross þia henda kañ, ad D Rotteñs Dæme hyggdu, til Dauds var pijndur hañ, Alldrei kañ oss til falla, añad slijkt sem hañ bar, Af ollum fyrer alla, a ollu pijndur var.

Kulda, Beniar, Klædleyse, Kvol, Hæd, Orbyrgd og Smaan, Hwngur, Porsta, Heipt, Geisse, Hogg, Bryxl, Lijge og Raan, Hañ vard þvi hætt ad kalla, hardre i Daudañs-Neid, Af ollum fyrer alla, a ollu soddañ leid.

Aumt er þvi a ad heyra, Of-kautur Prælleñ er, eñ HErrañ hlijtur bera, Hrelling og Neid a sier, Limer lata Glaum gialla, grætur Hofuded þo, Af ollum fyrer alla, a ollu þvijngadur dóo.

Guds Born kiendu Kior þesse, Kvelling saura Job bar, Petur hieck hætt a Krosse, hals hoggveñ Jacob var, Mariu Sorger svella, Sonar vid Krosseñ þa, Af ollum fyrer alla, a ollu pijndañ sa.

Med Krossfestum Christner ætte, Krossfesta Hollð og Gied, i Tign so Tignast mætte, Tignudum ollum med, og Dijrdleger a Dijrdar Palla, med Dijrdlegum leidast þeim, Af ollum fyrer alla, A ollu leid fyrer Heim.

Þa Christur med Krossens Hamre, klappar Hiartans Dyr a, strax a Stundu samre, stilltur upplivktu þa, heirdu hvad hañ kañ spialla, sem hefur þu þa fyrer Giest, Af ollum fyrer alla, a ollu þ'ad ur mest.

Gull,

Gulleg Krossburdar Kedia, kañ best skarta þa, sijna vill Son Guds gledia, sijdasta Deige a, Systkinum Sorgar Galla, sialfur Af-þurkar hañ, Af ollum fyrer alla, a ollu Kvalning fañ.

Sia þiñ Brwdgumañ blijda, Blessadañ Sala mijn, raña hlaut Raun ad lijda, riodur af ofur Pijn, hañbar og hvijtañ Mialla, þvi Hrakning, Sar og Deyd, Af ollum fyrer alla, a ollu saklaus leid.

Þu hlijtur Hrelling hafa, Ef HErra þijns gyvnest Kior, hañ kañ Hunang ad giefa, af Hellu Mootlætis þier, ber þvi Blessunar Salla, sw beiska Krossens Root, Af ollum fyrer alla, a ollu blies DRottne moot.

O! hvad beisk Mootgangs Mirra, margañ gietur vanklætt, gief oss Glede Þijn HErra, gior vort hid Raña Sætt, og leid til Himna Halla, hañs fyrer Blood og Deyd, Af ollum fyrer alla, a ollu Þijsler leid, Amen.

XLII. Psalmur.

Huggun sw, Ad Madur kuñe fyrer Gudlega Hialp stodugur standa allt til Æfeloka.

Spes confisa Deo, nunquam confusa recedit.

Hver sem ad DRottne hefur sitt Traust,
Hialpast og Sigrar Efalaust.
Ten, Giædskurijkasie Græbare miñ, etc.

Nær

NÆr mun koma sw Naadar-Stund? Nær mun eg sia og fæa þiñ Fund, JEsu Brwdgumeñ blijde? Nær mun mier unt Elskhuge miñ, Jockar Brwdkaup leidast iñ, Heims wr Utlegd og Strijde? Gud miñ, Gud miñ, Þu mig leis wr Holldsins Hreise, og Heimsins Voda, Leif mier þitt Auglit umm Eilijfd skoda.

O hvad hræddur eg Aumur er, J Leir-Kierum þvi Breiskum ber, miñ Trwar Fiesiood frijda, Sæl og Lijkama Synda hætt, Seige eg þau Kier sem hef nu rædt, Eitt vill þar odru strijda, Gud miñ, Gud miñ, Satan Refur, Grid ei giefur, griñur slægur, Astvinum þijnum er of O-vægur.

Eg hrædest lijka Heims Okior, Hreckvijs og Oheil Versollden er, hvor kañ hier Rond vid reisa? Hvort sem mier geingur med eda moot, mijnum stofnar þad Hrosun Foot, Swrt hata, Sætt vil kioosa, Gud miñ, Gud miñ, hvor vill nuña, Klaklaust kuña, komast hiedañ, Ohættañ Veg fæ eg ecke siedañ.

Verdleik mijnum eg vijsa fræa, Verdleik Drottens eñs eg treyste æa, vijst mun hañ Veg miñ beina, hañs Naad stadfest og eilijf er, alldrei kañ hun þvi bregdast mier, Eg fæ þad all jafnt reina, Gud miñ, Gud miñ, Hønden þijn, þu Heilleñ mijn, wr Hættu leide, Ovina Uttifall so alldrei meide.

Sæluhiaalp þa sem Gud gaf mier, Grundvallad hefur i Hiarta sier, af þvi kañ alldrei skeika, wtheilt Blood JEsu æasamt mun, og Sacramenta

Jñsiglun,

Jñsiglun, ad stidia eirneñ lijka, Gud miñ, Gud miñ, Von mijn er nu oll i þier, Eg songvu kvijde, Harmkvæle nockur þott Hollded lijde.

Frelsareñ hefur þu funded mig, fyrr eñ eg kuñe hitta þig, þvi muntu Vernd mier veita, aungvu Ohægra er þad þier, ad geima þad sem funded er, Eñ ad Ovijsu leita, Gud miñ, Gud miñ, sem Myrkre eidder, Liooss til leidder, Lijfs-Braut rietta, Laat mig ei aptur i Diñu detta.

Trygda Fiesiood mier tærer þu, Trwar-Hond mijn opt veiklast nu, gietur vidteked varla, añast þu heñar Orku-Brest, oa þier laat hana foa sig fest, sterklega Efe alla, Gud miñ, Gud miñ, þier vil eg fws, mitt Hiartans Hws, til Hvijldar veita, Audmiukum Anda kañt alldrei neita.

Trwar Augum eg tilldra nu, til þijn DRotteñ mig aumka þu Overdugum best biarga, O-forplent Myskun er riett Naad, O-maklegum sem verdur tiaad, og giefeñ opt þeim Arga, Gud miñ, Gud miñ, Heill mijn er þa, oll i þier, þvi Drugg blijfur, Greidest þier gott Lof Gud eilijfur, Amen.

XLIII Psalmur.

Uñ Dagleaa Uñþeinking Daudañs.

Mortis meditatio Vita eft.

Hvern Dag uñ Daudañ hugsa þu,
Heilsa og Lijf er Pecking sw.

Ton,

Ton, J Blæiu eirnre er birgdur i Mold, etc.

VÆntu Æ Daudañs Vinur kiær, Vonum framar hañ stendur nær, Vid hvorn Dag peinke Hugureñ þiñ, hañ mun vera Sijdaste miñ.

Hvad sem þu gierer hugsa ber, Hvort soddañ Jdia hæfde þier, Ef i þvi Verke ætter þu, Andast þa strax og dæmast nu.

Lijfe fieckstu ad Lane nædd, Lijfs hefur þu ei Eignar-Rædd, Nakeñ komstu i Heimeñ hier, Hiedañ eins lijka aptur fer.

A hvorium Deige deyr þu hier, Daudañ hvor Lijf-Stund færer þier, allt hvad hier eykst vid Æfe Mañs, allt kortar þad Lijf-Daga bañs.

Þess leingur sem vier lifum hier, Lijfed þess styttra epter er, uñ þad sem Einum æfrañ bar, epter þvi miña Leidar var.

Læt fræa þier deya Leste fyrst, Lifed ædur eñ fær þu mist, Hvor sem deyr vondum Vilia fræa, Vijst lifer Gude i Dauda sæa.

Adam gamla af ollum Mætt, æ medañ lifer deyda ætt, þa mun DRotteñ nær deya fer, Dædsamlega lifa i þier.

Daudeñ flytur og færer Mañ, fræa Hiegooma i Himna-Rañ, J hvoria Att sem Eikeñ datt, Er hun þar kyrr, þad trwe eg satt.

Ef þu Jhugar opt og þrætt, ad Endelega deya ætt, Adhalld er þad og Ordsøk þier, ad akta lijtt þad sem Heimsins er.

Athuga

Athuga þu hvad Andlæt Mañs, Afmyndad gietur Lime hañs, Þetta skylde þig fæla fræ, Forboñud Verk ad gyrnast æ.

Sæl og Lijkama svijdur það, Sañ-naudug verda skiliast ad, Andarslit hvor sem athugar, Elska mun sijdur Syndernar.

Sæ sem med vondre Synda Giord, sier hefur stofnad Andar-Mord, J giegnum Daudañ geing ur hañ, J Glotunar-Stad þa eilijfañ.

Þeir einer hlioota Himna-Vist, hier nu lifa i Gude fyrst, þeirra Lijf Dñ Rotteñ Eflaust er, J Trwñe sem hañ binda sier.

O Dñ Rotteñ gief oss ollum nu, Jñlijfast þier med sañre Trw, Lijka deya og lifa þier, Lofa sijdañ med Eingla-Her, Amen.

XLIV. Psalmur

Huggun fyrer þa sem missa sijna Aastvine.

Vitam moriendo lucramur.

Ad deya Lijfsins Upphaf er,
Aviñina Daudañ tel eg mier.

Ton, Hædsta Hiælprædis Fegnude, etc.

Dj Christeñ Sæl uñ hugsa fyrst, a Daudastundu JEsum Christ, hviad Ogn Dauds ans alldrei kañ, Ofbiooda þeim sem þeinkia uñ hañ.

Beiskt Vatn i Mara misg sætt var, þa Moses

Tried

Tried i Bruñeñ bar, þad Lijfsins Trie er DRotteñ dijr, sem Daudans Reñu i sætleik snijr.

Sa Edla Kvistur allra Boot, uppruñeñ er af Jesse Root, hvor sem geimer hañs Heilog Ord, hañ smackar alldrei Saalar-Mord.

Eymd Mañsins deyr eñ ecke hañ, er Daudeñ leid i Himna Rañ, Afgaangur hañs er Ending Kijfs, og Fæding holl til Eilijfs Lijfs.

Ecke missum vær Astvine, undañ ofs þo þeir sendder sie, fyrer Sorger þeir Fognud faa, fra Myrkrunum i Liooſed gaa.

Yfer Lijfdaga hættast Haf, i Hofn Daudans þeir komast af, leyster fra allre Swt og Sekt, syrgia skulum þa ecke freckt.

Hvijtañ Skrwda vid HErrans Hlid, hafa þeir nu og Palmavid, sorgar klæde ei soomer þa, fyrer soddañ Meñ dd taka uppa.

All hefur þeirra Augna Taar, afþurkad DRottens Hondeñ klaar, Lambsins Stoole þeir lifa hia, liodmande siingia Gloria.

Allskins Hlioodfære hliooma þar, Horpur slaande Gullegar, hia Einglum Guds sier una þeir, ecke skulum þa graata meir.

Laattu þier ecke gremiast Gied, Gud þo take hvad hefur ofs lied, ef þu misser vin Astkiærañ, eñ Elskara snart finur hañ.

Alijt þad ei þo adskilied, athuga framar Samkvæmed, sem epterkiemur eilijst þo, i andvaralausre Hvijd og Roo.

Andlaat sitt vyrder Abatañ, Uppriſuñe sa trwa kañ, hvorrar Jmindan auglioos er, Edlis Skapning i Heime hier.

Eidest Heims Lioos ad Aptne Dags, Uppreñur þo ad Morgne strax, Grased visnar þa Vetrar ad, a Voreñ aptur bloomgast þad.

Af Eikum falla Avexter, aptur þo vaxa Bloomleiger, og ef Sæded skal Friofgun fa, fyrst i Jordu̇ñe Rotna maa.

Þa Phœnix hefur Æfe endt, i eigeñ Hreidre sig siaalfañ brendt, af Øsku kviknar aptur þar, ungur med Fiadrer Gullegar.

So endurnijast allskonar, Eigeñ Foreidslu þad sem har, alldrei skillde neirn efa þa, Uppriſu Holldsins Doms Dag aa.

Þu meinter kañskie Ment og Fie, Mektast hefde þiñ Astkiære, i Guds Rijke Audugur hañ, alla Spekovel skinia kañ.

Hædsta Tign þo hier hefde gist, i Himnarijke er betre Vist, ÞRottne hefur so þocknast þad, þiñ Vilie skal þar hneigiast ad.

O ÞRotteñ þu tokst aptur nu, Eign þijna sem mier lieder þu, þitt Nafn Heilage HErra klaar, hædst sie lofad uñ eilijf Ar, Amen.

LV Psalmur

Uñ þaũ Stjdasta Doom.

Christi reverere Tribunal.

O Madur

O Madur hygg þu um þin Hag,
Ottast þu Dooms hin stranga Dag.
Lon, Tak af oss Fader, etc.

Þa Christur kiemur, Kongur Riett-Dæmur, allt auglioost verdur, Ord, Huxan og Giorder, Alla uppvekur, Er þeim Hefnd frekur, sem Dooms er sekur.

A allar Sijdur, Dogn þeim ofbijdur, Under Elldgæangur, Yfer Gud strængur, Samvitskan særer, Satan ackiærer, Synd Frid-Tioon særer.

Hvar mun þa Hæle, HErra min sæle, Eg veit mig argan, uned hafa Glæp margan, Eg Ottast Doomen, wte er Tijmen, En Eilijfd komen.

Her Himens hiadnar, hrinur og brædnar, Sig saman liknar, Sool rodnar, Tungl bliknar, Pijn Verk ei þordu, Þig siæa i Dijrdu, Er eckert Illt giordu.

Eg aumur Madur, Ofmisg saurgadur, hvad mun þa þora, þig reidan ad heyra? Hvort mæt hellst flija? Hvad skal þa seigia? Hver veit ad vægia?

Þu HErran hijre, Hædste Doomare, Mier munt ei mija, Mæg þvi til þijn flija, Þu þolder Dauda, Þina so Sauda, bætter Bot Nauda.

Þig Son sin sende, Sine af Hende, Fadernen frijde, ad Fridkaupa Lijde, Er þvi O-gladur, Ef nockur Madur, Tijnest Tapadur.

Vijst vill han eige, Eg Vesæll deye, HErra þad heyrdu, Hans Vilia fullgiordu, Laut ei Erfd

þijna, Eilijft Bol pijna, aumka Önd mijna.

Lægd Losgmæls frekañ, Lijser mig sekañ, Piñ Muñur medañ, mig kallar Blessadañ, Pad mæ mier meira, Mun eg þa heyra, Fridar-Bod fleira.

Eg er Ohræddur, J þier Nad-giæddur, þo Ovinir aller, yfer mier Hefnd kalle, þu Fridar-Foorn eñ, frelsar þijn Borneñ, Vor Heill og Vorneñ.

Þu HErra hlijdeñ, Helgande Lijdeñ, Lietst Lijfed Eda, Til Lausnar ofs wtblæda, Veit Vægd i Doome, Vor Brooder Froome, Pitt Hædst Lof hlioome, Amen.

XLVI. Psalmur.

Uñ þad, Hvorneñ Mañ skal læanga

epter Eilifu Lijfe.

Semper mens respice Sursum.

Lypt þu upp Hug og Hiarta þijn,
Til Himna Dijrdar Scala mijn.

Ton, Þa liñer hier mijn Lijkamañs Vist, etc.

Ja mættu Sal mijn Elska dætt, Of-fallvallt Lijfed þetta, med helgre Gyrnd i Hæder hætt, helldur skallt þier upp lietta, Þar er Æska eñ Elle sijst, Eingeñ Daude eñ Lijfed vijst, og Angurlaus Unun rietta.

Utvalder skijna eins oa Sool, Einglum Guds næsta lijker, Osinker hafa eilijft Skiool, Allskins Nægd mettast slijker, Rotteñ Gud fullur Dæd semdar, Dryckiar þa Straumum Vellystar, Jñbyrdis Elsku-rijker. Eilijf

Eilijf Giæde eru so stoor, Eingeñ kañ þau ad mæla, og so dijrmæt ad aungvum foor, wt-tala nie noog hæla, Ovollt Heilbrygde æ er þar, Unun og Nægd Guds Vellystar, og fræbær Fagnadar-Sæla.

So goodur Hlutur eingeñ er, Sem eirn Gud Himna-Hæda, Jñdæle mest þa alla skier, sem eignast hañ og vid ræda, Oss i honum, og hañ i oss, Hijrañ siæum, þad Glede-Hnoss, Er Rooteñ allra Giæda.

Jerusalem þar uppe er, Eckert Mustere hefur, med Hondum giort, nie Sool þar sier, sijst Tungls þar Porseñ krefur, Heñar Mustere og Byrta best, Er Blessadur Gud sem lioomar mest, og Upplijsing ollum giefur.

Eins sem ei heyrdest Apar Hliood, þa upp var vered ad smijdá, þa Jerusalem a Jordu stood, jafnt mun og hiñe lijda, þeir Andlegu Steinar eru hier, med Oxe Mootlætes kantader, sem heñar Bygging hlijda.

Drottningeñ sw sem sookte heim, Salomon Kong hiñ rijka, er soñ Figura Saalum þeim, sem koma i Hollu slijka, Gimisteina hvor og Gulled ber, goodra Digda sem framde hier, Eingla Filgd fær hun lijka.

Kongsins Spekt hana furdar frekt, og fioldañ dijrstu Rietta, dijrmæt Klæde sem mestu Mekt, og Musteris Prijde setta, i Forundran so seiger sw, sijdst var þess Von med miñe Trw, giæte eg griped þetta.

Hier maattu Saal mijn heyra og siaa, hvad Drotten vill hier veita, ef þu gyrnest hañs Hwsum naa, Heilaglega skallt breita, Andlegs Gooda of vænter vijst, Veraldar giædum ætter sijst, med Akiesd epterleita.

Ef þu gyrnest ad audnest hier, af Lijfsins Trie þig metta, naadu Christo i Heime hier, hrein Trw maa orka þetta, iñ i Guds Hws kañ ecke naa, Otuckt, Mañdraap, Heipt, Lijge Praa, nie saanijt Gyrnd Fiedraattar.

Heilog Preñing med hollre Naad, Hiartad mitt virdstu byggia, a mier hafdu allt Eignar-Naad, alldrei laat mig þig stiggia, gief mier hier smacka Farsælld fyrst, fill mig sijdar þijns Hwss Vellist, so meige eg hier Lof til-leggia, Amen.

XLVII. Psalmur-

Uñ þa Farsælld, þegar Madur fær ad siaa og skoda Gud i Eilijfu Lijfe.

Sanctorum Patria Cœlum.

Fagna þu æ vid Farsælld þa,
Fodur-Land vort er Himnum aa.

Ton, Ad Jdka gott med Æru, etc.

O Drotten Allsvalldande, Eg vil giarnañ til þijn naa, aa Lifaude Maña Lande, Laat mig Nægd þijns Gooda siaa, Nær eg þig, naa ad siña, Neydar-Stig, mun þa liña, Laangar mig, heim til Hwsa þiña. O þañ

O þañ Fognud fræbæra, Fognud allañ sem gnæfer, Nær mun audnast sw Æra, ad siæa Gud miñ sem bijr i þier? Pijns Hwss siæa, Sælu rietta, Svaunga mæa, Dryckia og Metta, Er þier hiæa, Eilijfs Lijfs Uppspretta.

O þu Lijf Æskelega, O þu Blessud Farsæld blijd, þar Heilsg Preñing hæga, Hiartans Gyrnd fyller alltijd, ad lijta Christs, Lioomañ biarta, I Lijfsins Vist, hiæa honum skarta, Gnæfer mest, Gyrnd alla vors Hiarta.

O JEsu Elskañ blijda, Edla-Bidill Sælar mijn, Nær ætlar þu iñleida, I þiñ Kongs-Sal Brwde þijn? Hvad vantar, I Esstu Hollum? Ecke par, nie hætt vid Fsllum, Gud er þar, siælfur allt i ollum.

Er þar Gud allra beste, Augum vorum Prijde nij, Hunaungs-Seimur sætaste, Saungur fagur Eyrum i, Balsam kiær, best sem skarta, Bloomstur skiær, miwk ad snerta, Hvor þar fær, hvad hañs gyrnest Hiarta.

O dæfrijda Asioonu, O sæta Roddu Lausnarans, Dijrdar krijndur Coronu, kiær draup Nad af Vorum hañs, Fyrst hañ er, allt i ollum; upplijser, varnar Fsllum, Frideñ tier, Konum jafnt sem Kollum.

Gud er sa Lioossens Lioome, Lioos i hvorium siæum vier, þad er vor Sæmd og Sooine, ad sia hañ i siælfum sier, lockar Mañ, Lijf iñdæla, ad losa hañ, og vid inæla, alldrei kañ wt-talast sw Sæla.

O farsæl Borgenbesta, blessud Hollen uppe par, Heimile Heilagasta, Haleitrar Guds Preningar, nær munnij, Nad sw gledia, ad nare eg frij, mig par sedia, og Gude J, Gud sialfan tilbidia.

Nær mun sw Sooleñ reña, sem uppliosmar þessa Borg? Nær mun eg fa ad sina, Fognud þañ sem ei snerter Sorg? Sæla mijn, fia þaug Mæte, Sæl þu skijn, i eptirlæte, Ai fleisd þijn, er Gud DRotteñ Sæte.

Vier lifum Gude lifanda, lijka erum Kyrkia hañs, vier eigum hañ hier i Anda, eñ þar ad Raun riett til Sañs, Sælu ad, fia margfallda, Samastad, Lijfsins hallda, gief ose þad Gud uñ Allder Allda, Amen.

48. Psalmur.

Uñ þad allra Astwdlegasta Samlag, sem vier skulum hafa vid H. Eingla i Eilijfu Lijfe.

Cæleſtis Curia noſtra eſt.

O þa er eignast Himna-Holl,
Med helgum Einglum Guds Børn oll.
Don, Mikillre Farsælld mæter sa, ete.

Eilijft Lijfed er Vskelegt, ecke neirn gyptest þa, Einglum lijker i ædstu Megt, eigum vær Gud ad sia, Vitska, Tign, Dijrd og Virding Mañs, Vegsamleg misg þa er, so alldrei kuñe Hiartad hañs, hana ad skynia hier, Judæle er þad allra mest, Auglit DRotteñs ad skoda best, alla Blessun þad under bijr, alla Heill, Dijrd og Nad, allt Eptirlæte ad oss snijr, allt batnar þa vort Rad, allt Andstreime so aburt slijr, alldrei snerter oss þad.

Ei er Farsælldar framar Von, Eñ frijdañ Gud ad sia, þesse hin fagra Fridar-Sioon, fyller Gyrnd alla þa, Eingla Uñgeingne odlunst þo, astwdleg verdur sw, samlijker þeim i Sælu og Roo, Sañ-heilagre eñ nu, hvijtum Skrwda þa skrijdunst vær, skijnande Lambsins Stoole nær, Syndaña Flijkum færder af, frijlega losum þañ, Hialpræds-Klæded gott oss gaf, glediande Riettlætañ, Vakne sa upp i Syndum svaf, sia re Dijrdar-Lyomañ. Eingeñ

Eingen ærceitar anan par, Eingen kan Reidast pa, Ei er par Brune Illgiordar, Eingen Metnadar-Pra, Eingen Mootlæting, Eymd nie Faar, Idrunar-Tær ei nein, Ei helldur Daudleg Synda-Sær, Sælum vina par Mein, Hwngur og Porste horfen er, af HErrans Elsku mettunst vier, Utvalda DRottens alldrei pa, Of-Hite skada kan, yfer peim helldur Hende sa, Himneskan bygger Ran, af Lifse peirra sem liosmar æ, Lifande Vatu framran.

Utvolldum Guds so gledjest Gied, Giestabod er tilreidt klæra Vijn Feite Mergur med, mun par til Rietta veitt, soddan Veitslu vær sitium ad, sæler um eilijf Ar, og Lofsyngiande pockum pad, pa verdur Gleden klær, allt mun petta pa uppfillast, i Anda og Sanleik fullkomnast, Lijf og Ande Guds Orded er, Otte Daudans par flijr, han var svelgdur i Sigur hier, sia hans Broddur er rijr, oll vor Augna-Tær af herrer, Angre i Glede snijr.

Hrigdarlaus Glede hliosmar pa, Heilsa Mootlætis frij, Lijfed an Mædu Liods ei fa, (allmorg) Lyste-Garde peim i, alldrei kolnar Elskan par, alldrei Gleden dvijn, engen Madur pa Andvarpar, engvan snerter par Pijn, Jndes Hægd er par ollum tied, Andvaralausre Sælu med, Andvaralaus hin rietta Roo, Roosamleg Uuun mest, Uunarsamleg farsæl Froo, Farsæl Eilijfden best, Eilijf Prening ar Eining po, Eining Guddooms par siest

Upp upp mijn Sæl athuga nu, Æru og Vegsemd pa, sem ockur er vijs, pa Eg og Pu, Erum Guds Stoole hia, Ockar Vardhalldz-Eingel pan, Er hier nu stidur vid, pa munum gisrla peckia han, en purfum hans ecke Lid, Er pa Samkvæmis Uuun sioor, Alskijnande i Dijrdar-Kor, O JEsu kom og ecke tef, Jnleid i Sælu pa, O JEsu kom og Glede gief, Guds-Hwsum laat oss na, O JEsu hig syner utan Ef, um Eilijfd gief oss sia, Amen.

49. Psalmur.

Um pær feikna Kvaler sem peir Fordæmdu verda ad lijda i Helvijte.

Semper meditare Gehennam.

O Madur þeinktu uñ Eilijst Bæl,
Æ hvad mun lijda Fordæmd Sæl.
Ton, Gud oss Lærdoom siñ liosañ gaf, etc.

HVor Christeñ Sæl þad Hugleide, hvad Vijtis Pijsl-ar bitrar sie, svo stendur betur Syndum mvot, segiande opt af Hiartans Root, i frq Andar deid oss bevare Gud.

I Helvijte er alls ills Nægd, a sllu goodu mesta Ohægd, Obærelegur Hite hnæar, Heliar nijstande Grimdeñ sær, I fra Andar-Deid, oss bevare Gud.

Myrkur og Svæla sijfelldleg, Sorg og Diosla Mynd Ofrijn miog, Op og Ilfraner Eilijfs Veins, Andstyggeleg Lickt Brcñesteins, I fra Andar-Deid oss bevare Gud.

Ormur Samvitsku etande, Otte Purkur Sveingd Harmkvæle, Ofund, Hatur, Vijl, Obyrgd mest, eingeñ good Von a Heilsu Brest, I fra Andar-Deid oss bevare Gud.

Sool og Twngl eingeñ siæa þar kañ, sijst af sllu þo Gud sialfañ, sw litla skijnna Ellde af, engva Hug-Hægd Fordæmdum gaf, I fra Andar-Deid oss bevare Gud.

Mageñ i Hwugre mædest mest, Muñur af Porsta pijnest vest, Ellds-Logeñ verkar Op og Kvein, iñlæsest hañ i Merg og Bein, I fra Andar-Deid oss bevare Gud.

Af einum Neista i Eyndar Glood, olijdanlegre Pijna stood, eñ þo Kviñu hier kiñe sær, kvelia Joodsvott uñ þusund Ar, I fra Andar-Deid oss bevare Gud.

Sælgiæte Ols og Matar mest, margur af hvorju hiellt sig best, Hug-frooe heim þad eingeñ er, ei fa Vatns-dropa ad svala sier, I fra Andar-Deyd oss bevare Gud.

Dijrmæt Klæde og Metord med, miñst kuña þa ad hugga, Gied, Iklædder Skoñ uñ eilijf Ar, eingeñ Vegsemd til Boda sæar, I fra Andar-Deid oss bevare Gud.

Audur stodar þa ecke par, aller jafn snauder siñast þar, Guds blijda Auglit alldrei sia, sllu pijngra þad liggur a, I fra Andar-Deid oss bevare Gud.

Kvala Ellden uñ eilijf Ar, uppblæs Guds Reide Stormur hoar, Samvitsku Ormur iñra slær, itra Diosleña Grimd fraabær, I fra Andar-Deyd oss bevare Gud.

hata

Hata Fordæmder hvor añañ, hata þeir lijka Gud sialfañ, hata þeir Eingla Heilaga, hata þeir alla wtvallda, ✠ fra Andar-Deid oss bevare Gud.

Öll Olucka sem iñast mœa, oll slæst i eitt og plœagar þa, alla varer þad Eilijfd þo, alldrei fiũande Vægd nie Noo, J fra Andar-Deid oss bevare Gud.

Miñsta Korn þar af minstu Kvøl, er miklu þijngra eñ allt Heims Bøl, og þo ad Adams Arfarner, aller skipte því jafnt med sier, J fra Andar-Deid oss bevare Gud.

ÖÖRotteñ gief oss ollum þad, ad þeinkia so uñ Kvala-Stad, ad þœangad komum alldrei vier, J Varfærne fraiñgaungum hier, og fra allre Neid, oss til Lijfs iñleid, Amen.

50. Psalmur.

Uñ þad, Hvorneñ Eilijflega munu vara þær Helvijtsku Kvaler.

Tormenta æterna Malorum.

Eilijfar Pijsler alldrei þver, Eilijf Helvijtis Pijnaũ er.
Ton, Myskuna þu mier millde Gud, etc.

EF þu Christeñ Sœl athugar, ad Pijsleruar, Eilijfar eiga ad vera, þvi betur lærer þar af þu, ad þeckia nu, hvad þwngt sie þær ad bera, Helvijte heitt, Huggun fær eidt, þad bitra Bœl, breñande Sœl, alla Tijd a ad vara.

Fordœmdra Lijf i Ellde þa, Er Daude sa, Æ er yfer hœngande, þeirra Daude Lijf eirueñ er, sem alldrei þver, J Kvølum Ösegiande, Breñe-Bødlar, þreytast sijst þar, aukande Kvøl, ofañ a Bøl, med allskins Eymd og Grande.

Hvad er þad Mañ kañ þijngra þiœa, Eñ þad sijst fœa, Er hañ mest epterlœangar? Eñ hitt uñbera verdur vijst, sem villde sijst, Plœagur og Pijsler strœangar, œaliktad er, ad fœa sem hier, fij-syndga vañ, sœrt Hefudar-Bañ, Ei skule af hønum gœanga.

Tapader safna Syndum sier, uñ alla hier, Eilijfdar Æfe sijna, uñ Guds Eilijfd þeir þvijngast þvi, þeim Pijsl-um i, Sem alldrei eiga ad þvijna, hañs Giœsku Gied, Og

Myskun,

Myskun med, wtslockva þeir, J sier því meir, Kvelur þa Kvsl og Pijna.

Peir elskudu Aud-Oharsañ, Of-fallvalltañ, Vellyst og Virding bæde, Himneskum Fiesiood siñtu sijst, sem er Gud vijst, Ei gyrntust Audleg Giæde, skamvin Lijfs-Lyst, leidest þeim sijst, Hrapande því, Helvijte i, Eilijfa Eymd og Mædu.

O þu Eilijfd Oendañlig, Eingeñ kañ þig, wtsiæa nie noog ad grunda, O hvad miked þu eykur æa, alla Pijsl þa, Tapaða hlijtur henda? Nær Aara-Stund, Otal Pusund, uñleid Ohast, Bñur byriast, so geingur æan alls Enda.

O þu Eilijfd, O Eilijfd þu, Ein ertu sw, sem mest kañ Mein ad viña, Fordæmdra Pijsl er þyngbær þa, því heita mæa, Bitur og Beisk ad siña, þo þijngre er, því margfølld skier, allra þijngst þo, þad under bioo, ad hun skal alldrei liña.

O þu Daude sem alldrei deyr, Ending þijn er, A Nij þig uppbyriande, Daudañ gyrnast Fordæmder fæa, fyrrest hañ þæa, Lijf trw eg læangt fræa stande, aumt Hel þad er, Sem alldrei þver, Og Lijfe því, ad lifa i, Sem alltijd er deyande.

O þu banvæna auma Lijf, Ef þu ert Lijf, því villtu þa so deyda? O þu lifanda auma Hel, Ef ertu Hel, Þvi villt ei Lijfs-Eymd eyda? O eilijf Tijd, Jllum miog strijd, Ad þeinka til þijn, Er þijngre Pijn, Eñ añad allt sem lijda.

O Sæl mijn, Sæl mijn siæa ad þier, sæarheit Pijsl er, Opt er þad athugande, Nædar-Tijmanum gief þu Gaum, giør Ydrau aum, Eymd slijk so alldrei grande, sæa Synd-um sier, Safnar tijdt hier, Pes meira Bæl, Breñer hañs Sæl, Ellds-Mat þañ æaleggiande.

O DRotteñ JEsu HErra hijr, J Hæd sem bijr, vor Synda-Booteñ sæña, Fullu borgande fyrer oss, Festur a Kross, Lijf, Heill og Lausneñ Mæña, Liwfur Lijku sijn, Leis oss fræa Pijn, Jllt Andar-Bøl, Eilijfa Kvsl, Oss lættu alldrei kæña.

O þu riett-nefnde goode Gud, sem gistudum Lijd, send-

er

er þiñ Son i Heimeñ, Oss ad leysa fra Andar-Deyd, og allre Neyd, Sie þier Dijrd sogd og frameñ, Og þier JEsus, sem frelsar sws, Guds Anda med, Gofgun sie tied, uñ Allder Allda, Amen.

51. Psalmur.

Uñ Andlega Uppriſu Guds Barna.

Nijlega med fogrum Ton i Liood settur, Af Heidurlegum og Miog-Vel-Lærdum Jone Einarssyne, designato Rectore Hola Schola.

Cum Christo surgere Vita est.

Oss er þad Lijf hid ædsta fyrst,
Ad upprijsa med þier JEsu Christi.
Gief þu oss þar til þijna Nad,
Þier sie Dijrd JEsu Meyar-Sad.
Ton, Nijs upp DRottne Dijrd, etc.

Upprijs þu Sal mijn, andlega i Trw, ad niosta ef vilt Uppriſu þijns JEsu, af þvi ad hañ er, adur gietteñ lifande i þier, eins lijka honum þar upprijsa ber, upprijsa ei kañ, utañ falla hvad vañ, Adam skal deya, so upprijs HErrañ, Andiñ skal þrooast, Elle Holldsins felast, þad laate JEsus jafnañ þier farsælast.

Eins sem þu ei kant, Augabragde a, Adams þess gamla Illsku ad deya fra, so laattu hañ hier, alla Daga deya i þier, i Sal þiñe Lausnareñ lifa þa fer, i Dijrd ei Jñgieck, adur eñ Daudañs fañ Smeck, þitt Hofud JEsus sem Fognud þier fieck, hañs Limur hvor er, Holldsins Gyrnd sem deider, þañ sama hañ til Himnarijkis leider.

Trwlofun oll er, Underbwningur, Hionabands sier hvors, sem þa epter kiemur, vilier þu ei nu vera Trwlofud Brwdur JEsu, añars Heims Brwdkaup hañs ecke sier þu, Heilagur Ande, hier i þier bwande, ickur samteinger Elsku og Trwarbande, ef nu vor Ande, upp er hier rijsande, i Uppriſu hiñe, erum Hluttakande

Uppvakte siñ Christ, sem adur smurde hañ, þa Sooleñ

med

med Dags lisoma sín yfer Heim Uppraũ, eins skiedur hi er nu, i Elsku þijns Brwdguma Upprijsa œttu, lœt nu þvi lifande leida þig Trw, Liossens Børn fara, til Liooss eilijfs Skara, eũ Myrkraña Syner sig vel meiga vara, Uppreis þiñ JEsus, af Dauda Fridsws, Upprijs þu eirneũ, hañs Andleat Glede Hws.

JEsus Uppriseũ, algiort Riettlæte, fyrer Synd þijna dœeũ, Sœla mijn þier færde, astunda þvi nu, i hañs Riettlæte fraũfarer þu, Synder aflegg fyrer lifande Trw, Uppriseũ HErraũ, ad yferuñum Satan, dœfogrum Sigre i Dijrd hroosa vaũ, Andlega ef Upprijs, er þier Sigur fullvijs, Utvalldum soomer ad sækia epter þeim Forprijs.

Sagde Ezechias, sœrt med Harma Kvein, DRotteñ sem Leon lamade oll mijn Bein, Andlegrar þad er, Uppriſu Bardagi i Trwudum hier, athugum vid þvi hvad epter hũ fer, mig Gud þu hirter, mig þu Lijfgader, og Synd miñe allre þier a Bak sleigder, Orusta hañs slijk, ockar Strijde er misg lijk, ordug i fyrstu, eũ epter a Glede-rijk.

Vid Grof þijns HErra, voru Einglarner, Andlega Uppriſuum þeir eins filgia þier, hañs Kyrkia ertu, þvi una Einglarner þier hia sier nu, ydrande sierhvor bijr yfer JEſu, hvar Syndeũ drottnar, Satan er þar nœr, so Einglaña Vaktu þar ecke Stad fœr, Uppriseũ ert þu, andlega þvi lif nu, iñvortis Kviknada auglijser þad Trw.

Ef nu Christur er, i þier lifande, þa er hañs Ande þier eirneñ stiornande, biartleik sijnum Soleñ Uppveisar a Veralldar Hiool, Elskuna Trwen so alldrei fool, fra Sooln Geislañ, fra Trw Kiærleikaũ, vidskila ad gisra þier viñaſt ei kaũ, Holldsins Verk er Synd, heñe fra þier burthrind, vilierdu Guds Sonar vera Andleg nij Mind.

O qvode JEsu, uppvek þu oss nu, so Dauda þijns Krapte deidder, lifum i Trw, Uppriſaũ þiju vere vort Riettlæte og Lijfgjuneñ hier, upp til þijn, vort Lijf, nu Andvsrpum vier, gief Glede saña, Sœlar Heill Mañaña, uñ oss ad siaa þig, i Sælu Himnaraña, þar skal þiñ Frameñ, fagurlega sameñ, Lijfgun Riettlæte, Liooss og Hiælp vor, Amen.

Regiſtur yfer þessa Hugvekiu Psalma.

A.

Allur Syndugs Mañs Soome, 11

B.

Bw þig Sœl mijn, 24

D

DRotteñ eg aumur er, 9

E.

Ef þu Chriſteñ Sœl athugar, 90
Ef þu Sœl mijn, Utvalning þijn, 44
Eg boda ydur Eingill tier, 28
Eilijſt Lijfed er Æſkelegt, 87
Ei mœttu Sœl mijn elſka dœtt- 83
Eitt Gieſtabod misog miked þo, 29

F.

Frelſarans er Framűferde, 55

G.

Geim ad i tœkn Toome, 42
Gled þig mijn Sœl og giœt þu ad, 15

H.

Heyr mijn Sœl hvad þiñ HErra tier, 56
Higg þu ad Sœl mijn hvad þad er, 32
Hreinlijſe haũ ſkal ſtunda, 66
Hvad ſem þu Mañ villt hafaſt ad, 59
Hvar villtu Sœl mijn Huggun fœa, 57
Hvor Chriſteñ Sœl þad Hugleide, 89
Hvor ſem ad Holld mitt etur, 34
Hvor ſem ad HErrañs Holld og Blood. 37
Hvor uiñ þad hũa villde, 53

I.

I Chriſti Kvolldmœltijd, 35

L.

Lœtum oſs nu mijn liwſuſt Born, 26
Lijfs-Reglur hollar heyred eñ, 50

M.

Millde JEſu eg miñeſt nu, 20
Mijn Sœal med Pœckum þigdu, 74

N.

Nær mun koma ſw Nœdar-Stund, 76

O.

O Chriſteñ Sœal uñhyrd fyrſt, 79
O ORotteñ Allsvalðande, 55
O Gud Heilage HErra miñ, 1
O hvad mikil er Myſkun ſw, 18
O hvad Bœn Mañſins Oflug er, 46
O JEſu Naſn þitt Jlmſœtt er, 7
Oſaurgud Elſka ecke mœa, 65

R.

Rijs upp Riett-Chriſteñ Sœala, 17

S.

Sœal mijn elſkadu ecke heitt, 70
Sœaluhiœalp Mañs ſem auglioſt er, 63
Sañ-Chriſteñ Sœal þad ſoomer þier, 72
Settu mijn Sœal i Pœnka þier, 68
Siœdu og Hugleid Sœala mijn, 3
Siœa hier Guds Myſkun Sœala mijn, 47
Siœa þig mijn Sœal uñ kring, 39
Syuduge Madur ſiœa ad þier, 5

T.

Tak þig i Vakt þu Veſtug Sœal, 49

U.

Vird þu fyrer þier Aund mijn aum, 61
Upprijs þu Sœal mijn Andlega i Trw, 92
Upp upp mijn Sœal, Er þier nu mœal, 22
Vœntu œ Daudañs Vinur kiœr, 78

Þ.

Þa Chriſtur kiemur, 82
Þa HErrañs JEſu harda Þijn, 12
Þa vor HErra til Himna ſte, 41